

17. november 2006
6. kontor

Samlenotat vedr. rådsmødet (ECOFIN) den 28. november 2006

1. Proceduren for uforholdsmæssigt store underskud vedr. Polen *side 3*
 - *Rådsbeslutning*
 - KOM-dokument findes ikke

2. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 14.-15. december 2006
 - a) Lissabonstrategien, Nationale Reformprogrammer *side 9*
 - *Rådskonklusioner*
 - KOM-dokument findes ikke

 - b) Globalisering *side 13*
 - *Rådskonklusioner*
 - KOM-dokument findes ikke

3. Statistik – reduktion af de statistiske byrder *side 16*
 - *Rådskonklusioner*
 - KOM-dokument findes ikke

4. Den Europæiske Investeringsbank (EIB)
 - a) EIB's eksterne lånemandat 2007-13 *side 20*
 - *Generel tilgang*
 - COM(2006)324, COM(2006)323, SEC(2006)789, SEC(2006)790

 - b) Facilitet for investeringer og partnerskab mellem EU og Middelhavsområdet (FEMIP) *side 27*
 - *Rådskonklusioner*
 - COM(2006)592, SEC(2006)1294

5. (Evt.) Forslag til forordning om generelle regler for fællesskabets støtte inden for transeuropæiske net (TEN) *side 32*
 - *Politisk aftale*
 - KOM(2006)245

6. Finansielle tjenesteydelser
 - a) (Evt.) Betalingsdirektivet *side 39*
 - *Generel tilgang*
 - KOM (2005)603

- b) (Evt.) Direktivforslag om erhvervelse af større aktieposter i finansielle virksomheder *side 47*
- *Generel tilgang*
KOM(2006)507
- c) Clearing og afvikling – Code of Conduct *side 52*
- *Kommissionen informerer / Udveksling af synspunkter*
KOM-dokument findes ikke
7. Skat
- a) Alkoholbeskatning *side 56*
- *Generel tilgang*
KOM (2004)223, KOM(2006)486
- b) Rejsegodsdirektivet *side 61*
- *Generel tilgang*
KOM (2006)76
- c) Momspakken *side 70*
- *Politisk aftale*
KOM(2004)728, KOM(2003)822, KOM(2005)334
- d) UK's foranstaltning til bekæmpelse af momssvig for visse elektroniske varer *side 71*
- *Politisk aftale*
KOM(2006)555
- e) Bekæmpelse af skattesvig *side 75*
- *Rådskonklusioner*
KOM(2006)254
- f) Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning *side 76*
- *Fremlæggelse af gruppens rapport*
KOM-dokument findes ikke
- g) Fælles konsolideret selskabsskattebase i EU (CCCTB) *side 80*
- *Fremskridtsrapport*
KOM(2006)157
8. (Evt.) Rådets beslutning om EU's egne indtægter *side 84*
- *Generel tilgang*
KOM(2006)99

**Dagsordenspunkt 1: Proceduren for uforholdsmæssigt store underskud
vedr. Polen**

Resumé

Rådet ventes at vedtage en rådsbeslutning under artikel 104.8, der fastslår, at Polens finanspolitiske tiltag i opfølgning på rådsbenstillingen under artikel 104.7 af 5. juli 2004 – der anbefaler Polen at bringe det offentlige budgetunderskud ned under 3 pct. af BNP i 2007 – viser sig at være utilstrækkelige.

Baggrund

Rådets henstilling under Traktatens artikel 104.7 om at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør (5. juli 2004).

Polens offentlige budgetunderskud for 2003 blev opgjort til 4,1 pct. af BNP i Kommissionens forårsprognose (og senere revideret til 4,7 pct. af BNP).

ECOFIN vedtog derfor på rådsmødet den 5. juli 2004 på grundlag af henstillinger fra Kommissionen en rådsbeslutning om eksistensen af et uforholdsmæssigt stort underskud i Polen, jf. Traktatens artikel 104.6, og en rådshenstilling til Polen om at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør, jf. Traktatens artikel 104.7. ECOFIN vedtog endvidere en udtalelse om det polske konvergensprogram af maj 2004.

En henstilling skal fastsætte en frist for korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud, som bør gennemføres i året efter, at det er konstateret, medmindre der foreligger særlige omstændigheder. Kommissionen og Rådet fandt, at der i tilfældet vedrørende Polen forelå sådanne særlige omstændigheder i lyset af, at underskuddet ved indtrædelsen i EU lå signifikant over 3-procentsgrænsen og i lyset af den strukturelle omstilling til markedsøkonomi.

Kommissionen og Rådet fandt derfor, at Polens konvergensprogram (programmet fra maj 2004 og efterfølgende opdateringer) – med planer om at bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP senest i 2007 – samt Rådets udtalelser herom burde udgøre grundlaget for korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud¹.

Rådshenstillingen til Polen af 5. juli 2004 anbefaler således flg.:

- de polske myndigheder bør bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort budgetunderskud til ophør hurtigst muligt
- de polske myndigheder bør iværksætte tiltag inden for en mellemfristet finanspolitisk ramme for at nå myndighedernes mål om at bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP i 2007 på en troværdig og holdbar måde og i overensstemmelse med planen for reduktion af underskuddet specificeret i Rådets

¹ Rådet traf tilsvarende afgørelser for andre lande, som havde uforholdsmæssigt store underskud, da de blev optaget i EU den 1. maj 2004.

udtalelse af 5. juli 2004 om det polske konvergensprogram (5,7 pct. af BNP i 2004, 4,2 pct. af BNP i 2005, 3,3 pct. af BNP i 2006 og 1,5 pct. af BNP i 2007)

- de polske myndigheder bør beslutsomt implementere de i konvergensprogrammet planlagte tiltag,
- de polske myndigheder bør senest den 5. november 2004 iværksætte effektive tiltag for at nå målet for budgetunderskuddet i 2005
- de polske myndigheder opfordres til at anvende eventuelle ekstra provenuer til at reducere budgetunderskuddet og sikre at stigningen i gældskvoten bringes til ophør.

Indhold

Kommissionen har den 14. november 2006 offentliggjort en henstilling om en rådsbeslutning, der fastslår, at Polens finanspolitiske tiltag i opfølgning på rådshenstillingen under artikel 104.7 af 5. juli 2004 viser sig at være utilstrækkelige.

Eurostats beslutning vedrørende pensionsordninger af 2. marts 2004 indebærer, at individuelle aktuariske fondsbaserede pensionsordninger ikke medregnes i de offentlige finanser. Polen gennemførte i 1999 en pensionsreform med delvis omlægning til sådanne fondsbaserede ordninger. Polen har en overgangsordning i forhold til Eurostat-beslutningen, som indebærer, at de pågældende polske pensionsordninger kan medregnes i de offentlige finanser til og med 2006, men at pensionsordningerne ikke længere må medregnes fra og med 2007 (de nationale indberetninger vedr. offentlige finanser i april 2007). Pensionsreformen vil styrke de offentlige finansers holdbarhed på lang sigt, men skønnes at forringe de offentlige finanser med omtrent 2 procentenheder årligt på kort sigt, så længe ordningerne udviser overskud fordi indbetalingerne er større end udbetalingerne, *jf. tabel 1*.

Tabel 1. Polens offentlige finanser						
	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Saldoen på de offentlige finanser						
Anbefalet saldo i henstillingen af 5. juli 2004 /						
Polens første konvergensprogram af maj 2004 ¹	-5,7	-4,2	-3,3	-1,5		
Polens konvergensprogram af november 2004 ²	-5,4	-3,9	-3,2	-2,2		
Polens seneste skøn i udkastet til 2007-budgettet			-2,1	-1,7	-1,2	-0,5
Polens seneste konvergensprogram af januar 2006	-3,8	-2,9	-2,6	(-2,2)	(-1,9)	
Inkl. effekterne af pensionsreformen / Eurostat-beslutningen ³	(-5,6)	(-4,7)	(-4,6)	-4,1	-3,7	
Kommissionens seneste skøn i prognosen af 6. nov. 2006	-3,9	-2,5	-2,2	(-2,0)	(-1,8)	
Inkl. effekterne af pensionsreformen / Eurostat-beslutningen ⁴	(-5,7)	(-4,4)	(-4,2)	-4,0	-3,9	
Strukturelle budgetforbedringer						
Polens seneste konvergensprogram af januar 2006		1,2	0,2	0,4	0,2	
Kommissionens seneste skøn i prognosen af 6. nov. 2006		1,8	0,0	0,2	0,3	
Output gap: Kommissionens skøn	0,5	-0,3	0,4	0,3	0,1	
1) Pensionsreformen / Eurostat-beslutningen skønnedes at ville forringe saldoen med ca. 1,6 procentenheder årligt						
2) Pensionsreformen / Eurostat-beslutningen skønnedes at ville forringe saldoen med ca. 1,5 procentenheder årligt						
3) Skønnedes at forringe saldoen med 1,8% in 2004, 1,8% in 2005, 2,0% in 2006, 1,9% in 2007 og 1,8% in 2008						
4) Skønnes at forringe saldoen med 1,8% in 2004, 1,9% in 2005, 2,0% in 2006, 2,0% in 2007 og 2,1% in 2008						

Det oprindelige polske program (maj 2004) fremlagde planen om reduktion af underskuddet fra 5,7 pct. af BNP i 2004 til 1,5 pct. af BNP i 2007, der blev godkendt i rådets udtalelse og anbefalet i rådets henstilling. I lyset af pensionsreformen og Eurostat-beslutningen (der på det tidspunkt skønnedes at ville forringe finanserne med ca. 1,6 procentenheder) vurderede rådsudtalelsen imidlertid, at programmets budgetmål muligvis ikke var tilstrækkelige til at bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP i løbet af programperioden frem mod 2007.

Kommissionen konkluderede ultimo 2004, at det på daværende tidspunkt ikke var nødvendigt med yderligere skridt i proceduren, da Polen vurderedes at have iværksat effektive tiltag vedrørende 2005-budgetmålet inden for henstillingens 4-månedersfrist.

Det efterfølgende polske program (november 2004) ændrede 2007-budgetmålet fra -1,5 til -2,2 pct. af BNP. I lyset af pensionsreformen og Eurostat-beslutningen (der på det tidspunkt skønnedes at ville forringe finanserne med ca. 1,5 procentenheder) vurderede Rådet i sin udtalelse, at Polen – baseret på programmet og i fravær af budgetforbedrende tiltag – ikke ville være i stand til at bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP i 2007. Udtalelsen anbefalede således Polen at styrke tilpasningen af de offentlige finanser og at fastlægge et mål om et mindre underskud i 2007.

Det seneste polske program (januar 2006) fastholdt 2007-budgetmålet på -2,2 pct. af BNP i modstrid med Rådets anbefaling, på trods af stadig mere favorable op-

gørelser og skøn for de offentlige finanser for årene 2004-2006 i lyset af en høj vækst, og på trods af en opjustering af skønnet for effekterne af pensionsreformen og Eurostat-beslutningen, hvormed 2007-målet om et underskud på 2,2 pct. af BNP ville svare til et underskud på over 4 pct. af BNP. I lyset af pensionsreformen og Eurostat-beslutningen vurderede Rådet i sin udtalelse, at de polske planer ikke fulgte rådets anbefalinger og var forbundet med en række risici samt at en væsentlig budgetforbedrende indsats ville være nødvendig for at bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP i 2007. Rådet konstaterede endvidere, at det polske program havde fastlagt et mellemfristet mål om et strukturelt underskud på 1 pct. af BNP, som ikke ville blive efterlevet inden for programperioden, og planlagde strukturelle budgetforbedringer på omtrent $\frac{1}{4}$ pct. af BNP årligt i programperioden 2006-2008.

Udtalelsen konkluderede således, at programmet indebar nogle fremskridt, men ikke en effektiv korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud i 2007 i overensstemmelse med henstillingen. Udtalelsen noterede endvidere, at Kommissionen havde til intention at anbefale yderligere skridt under proceduren for uforholdsmæssigt store underskud som påkrævet af Stabilitets- og Vækstpagten.

Vurderinger og afgørelser i relation til proceduren for uforholdsmæssigt store underskud foretages på grundlag af Kommissionens opgørelser og skøn vedrørende de offentlige finanser, ligesom beslutninger under artikel 104.8 vedrørende efterlevelse af henstillinger under artikel 104.7 endvidere baseres på de offentligt meddelte beslutninger fra det pågældende lands regering.

Kommissionens seneste skøn peger på et polsk underskud på 2,0 pct. af BNP i 2007. Polens udkast til 2007-budget fremlægger et forbedret skøn for 2006-underskuddet på 2,1 pct. af BNP og et nyt forbedret mål for 2007-underskuddet på 1,7 pct. af BNP i lyset af en fortsat relativt gunstig økonomisk udvikling. Det nu planlagte 2007-underskud på 1,7 pct. af BNP er imidlertid fortsat højere end det anbefalede underskud på 1,5 pct. af BNP, trods en uventet favorabel økonomisk udvikling i de forudgående år. Polens skønnede 2007-saldo er 0,3 procentenheder bedre end Kommissionens skøn, idet man fra polsk side venter højere skatteindtægter og lavere udgifter til overførsler og offentlige investeringer.

Polens 2007-budgetmål vil svare til et underskud på ca. 3,7 pct. af BNP, mens Kommissionens 2007-skøn vil svare til et underskud på ca. 4,0 pct. af BNP, når der tages højde for implementeringen af Eurostat-beslutningen i 2007, der nu skønnes at indebære en forringelse af saldoen på ca. 2 procentenheder.

Kommissionen konkluderer samlet, at udviklingen i Polens offentlige finanser ikke kan betragtes som værende på linje med Rådets anbefalinger om en korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud i 2007.

ECOFIN ventes på grundlag af Kommissionens henstilling at vedtage en rådsbeslutning under artikel 104.8, der på basis af præmisser i lighed med Kommissionens vurderinger

- konkluderer, at Polen har forbedret sine offentlige finanser og hidtil mere end realiseret sine budgetmål, men at den nuværende information tilsiger et 2007-underskud på mere end 3 pct. af BNP, hvilket ikke er i overensstemmelse med Rådets henstilling om en korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud i 2007
- fastslår, at Polens finanspolitiske tiltag i opfølgning på Rådets henstilling under artikel 104.7 af 5. juli 2004 viser sig ikke at være tilstrækkelige til at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud inden for henstillingens frist.

Da Polen ikke deltager i euroen, er Polen ikke omfattet af artikel 104.9, hvorefter Rådet – i opfølgning på en beslutning under artikel 104.8 om manglende efterlevelse af en henstilling under artikel 104.7 – kan beslutte at pålægge et land at træffe foranstaltninger til at rette op på det uforholdsmæssigt store underskud. Rådet kan for lande uden for euroen i stedet vedtage en ny henstilling under artikel 104.7, eventuelt med en ny frist for korrektion af det uforholdsmæssigt stort underskud.

Kommissionen ventes at fremlægge en henstilling om en ny rådshenstilling til Polen, eventuelt i forbindelse med vurderingen af det nye polske konvergensprogram, som ventes fremlagt i starten af december 2006.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Iværksættelsen af proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud over for Polen og Rådets henstilling under artikel 104.7 blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 5. juli 2004 til forhandlingsoplæg.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side vil man støtte beslutningen om, at Polens finanspolitiske tiltag er utilstrækkelige i forhold til rådshenstillingen om at bringe det offentlige budgetunderskud ned under 3 pct. af BNP i 2007. Fra dansk side er man enig i, at Polen har forbedret sine offentlige finanser og efterlevet de planlagte og anbefalede budgetmål til og med 2006, men at den tilgængelige information – herunder Kommissionens vurdering og Polens egne planer – peger på et underskud klart over 3 pct.

af BNP i 2007, selv om underskuddet med en gunstig udvikling kan blive mindre. Reglerne tilsiger således en beslutning under artikel 104.8 vedrørende utilstrækkelig finanspolitiske tiltag i Polen. Det noteres, at Rådet gentagne gange fra og med tidspunktet for henstillingen og behandlingen af Polens første program har anbefalet Polen en styrket finanspolitisk indsats og mere ambitiøse budgetmål (herunder i lyset af implikationerne af Eurostat-beslutningen vedrørende pensioner og den polske pensionsreform).

Andre landes holdning

Der ventes enighed om en rådsbeslutning under artikel 104.8, der fastslår, at Polens finanspolitiske tiltag i opfølgning på rådshenstillingen under artikel 104.7 af 5. juli 2004 – der anbefaler Polen at bringe det offentlige budgetunderskud ned under 3 pct. af BNP i 2007 – viser sig at være utilstrækkelige.

Dagsordenspunkt 2a: Lissabonstrategien, Nationale Reformprogrammer

Resumé

Den Økonomisk-Politisk Komité (EPC) eksaminerer hvert år medlemsstaternes og EU's samlede strukturpolitik. I medfør af den relancerede Lissabon-strategi er den første runde af eksaminationer i år sket på baggrund af medlemslandenes rapporter om fremskridt med de nationale reformprogrammer og Kommissionens rapport om implementering af Fællesskabets Lissabon-program. Fremskridtsrapporterne blev fremlagt i oktober 2006. EPC's arbejdsgruppe for landeeksaminationer har i forbindelse med eksaminationen udarbejdet en rapport, som diskuterer medlemsstaternes og Fællesskabets tiltag til at skabe arbejdspladser og vækst. Der ventes enighed om udkast til rådskonklusioner herom.

Baggrund og indhold

EPC eksaminerer hvert år medlemsstaternes samlede strukturpolitik i sammenhæng med den makroøkonomiske udvikling. En første runde af eksaminationer er i år foretaget på baggrund af medlemslandenes rapporter om fremskridt med de nationale reformprogrammer og Kommissionens rapport om implementering af Fællesskabets Lissabon-program. I henhold til den relancerede Lissabon-strategis treårige cyklus skal medlemslandene hvert tredje år udarbejde et nationalt reformprogram for vækst og beskæftigelse, mens der i de mellemliggende år skal udarbejdes fremskridtsrapporter for det nationale reformarbejde og Fællesskabets Lissabon-program. De første reformprogrammer blev udarbejdet sidste efterår, og de første fremskridtsrapporter er udarbejdet og fremsendt til Kommissionen i oktober 2006.

Hvor eksaminationerne tidligere gennemgik den økonomiske politik land for land, er der som noget nyt i år foretaget en horisontal eksamination inden for fire overordnede politikområder: energi, arbejdsmarkeder, innovation og bedre regulering. Formålet er at give et tidligt billede af fremskridt med Lissabon-strategien, som kan udgøre et input til Kommissionens årlige fremskridtsrapport og til rådstopmødet i foråret 2007, samt identificere best-practices og udfordringer inden for de fire nøgleområder.

Arbejdsgruppen for landeeksaminationer i EPC har udarbejdet en rapport, som sammenfatter resultaterne af den horisontale landeeksamination inden for de fire politikområder. Rapporten inkluderer en horisontal vurdering af hovedprioriteterne i forhold til medlemsstaternes videre reformarbejde.

Der er udarbejdet et udkast til rådskonklusioner, som afspejler rapportens hovedkonklusioner.

Udkastet til rådskonklusioner

Det forventes, at Rådet vil tiltræde den foreløbige vurdering af reformprogrammerne foretaget af EPC og blandt andet bemærke at:

- Det overordnede billede af fremskridt med Lissabon-strategien er opmuntrende. Alle medlemsstater anerkender behovet for reformer. De første resultater af reformtiltagene begynder allerede at vise sig, men der er stadig meget at gøre. Der er fremskridt at spore i alle lande, dog med nogen variation landene imellem. Den nuværende relativt gunstige økonomiske situation bør udnyttes til at bygge videre på de reformer, som allerede er gennemført, og rette fokus mod områder, hvor fremskridtene har været begrænsede, såsom øget konkurrence, bedre incitament i overførselssystemerne og forlængelse af arbejdslivet, som er et nøgleområde i forhold til at fremme finanspolitisk holdbarhed.
- Udviklingen af innovationspolitik er et nøgleområde i alle nationale reformprogrammer. Det anerkendes bredt, at succesfuld innovation afhænger af gode rammebetingelser. Der bør gøres mere for at skabe fuld konkurrence på markederne, da det er et nøgleincitament for virksomhedernes innovation. Givet EU-målet for F&U investeringer bør der også gøres mere for at fremme privat F&U. Særligt bør opmærksomheden rettes mod at understøtte innovation i servicesektoren og skabe af innovationsfremmede rammer for virksomhederne. Medlemsstaterne skal også søge at maksimere innovationsresultaterne ved at øge kvaliteten af deres politiktiltag, herunder særligt effektiviteten af offentlige forskningsudgifter.
- Øget beskæftigelse er en hovedprioritet, og betydelige yderligere tiltag er nødvendige for at nå EU-målet om en beskæftigelsesfrekvens på 70 procent. En række lande har gennemført beskæftigelsesfremmende skattereformer, men yderligere forbedringer af incitamentsstrukturerne i skatte- og overførselssystemerne og af tilpasningsevnen på arbejdsmarkedet er nødvendige. Øget effektivitet af aktiveringspolitikker og træningsprogrammer er også vigtigt. På trods af mange tiltag i landene er det nødvendigt med yderligere fremskridt for at nå EU-målet om en beskæftigelsesfrekvens på 50 procent for 55-64 årige, og selv opnåelse af denne målsætning vil ikke være nok til at håndtere udfordringen fra befolkningsaldringen. Mere skal derfor gøres for at øge arbejdslivet og modvirke tidlig tilbagetrækning eller begrænse stigninger i pensionsudgifterne. Der bør også være yderligere fokus på at forbedre beskæftigelsesmulighederne for kvinder og unge.
- EU er stadig langt fra at have et velfungerende og fuldt integreret indre marked for elektricitet og gas. Fuld implementering af eksisterende direktiver ville være et første skridt mod et efficient energimarked i EU, og udbygning af transmissionslinjer mellem landene, bedre implementering af reglerne for unbundling (afkobling af monopolvirksomhed fra konkurrencepræget virksomhed) og 3.-parts adgang, øget gennemsigtighed i markedet og forbedret samarbejde mellem landenes regulerende myndigheder ville yderligere forbedre markedet. Landene planlægger eller har gennemført mange tiltag for at fremme energieffektivitet og brug af vedvarende energi og bør fortsat adressere incitament til og finansielle barrierer for investering i teknologier og infrastruktur, som fremmer energieffektivitet. Indretningen af EU's kvotehandelssystem, herunder en rational allokering af emissionstilladelser og deltagelse af andre relevante lande, er et nøglespørgsmål, og det

må forbedres for perioden efter 2012 i forbindelse med gennemgangen i 2007.

- Der er sket mange fremskridt inden for bedre regulering, særligt i forhold til at måle og reducere administrative byrder. Momentum i reformbestræbelserne bør opretholdes, og de nationale strategier for reguleringsmæssig reform bør videreudvikles. Landene bør udnytte erfaringerne fra foregangslande i forhold til konkrete tiltag til at reducere unødvendige administrative byrder for særligt virksomheder. Det er nødvendigt at følge op i forhold til brugen af reguleringsmæssige konsekvensvurderinger og simplificering af eksisterende reguleringer. Der er brug for tiltag på EU-niveau til at understøtte medlemslandenes bestræbelser.
- Rådet vurderer, at den tematiske organisering af landeeksaminationen har været nyttig til at give et første billede af reformfremskridt samt identificere best-practice og udfordringer. Rådet inviterer Kommissionen til at tage dette arbejde i betragtning i forbindelse med udarbejdelsen af sin årlige fremskridtsrapport. Rådet ser frem til resultaterne af anden runde af den multilaterale overvågning i forbindelse med opdatering af de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer næste år, som vil have klar fokus på landespecifikke anbefalinger. Rådet understreger vigtigheden af fortsatte strukturreformer for en bedre fungerende ØMU og for at høste de fulde gevinster ved den fælles valuta.
- Rådet bekræfter, at benchmarking sammen med kvalitative vurderinger kan lette udveksling af best-practice og dermed hjælpe landenes reformbestræbelser. I forlængelse af mandatet til at gennemgå indikatorer for evaluering af fremskridt med Lissabon-strategien anser Rådet, at den korte liste med 14 strukturelle indikatorer bør bestå uændret. EPC's arbejde med at videreudvikle strukturelle indikatorer og deres brug i forbindelse med overvågning er nyttigt, og Eurostat og EPC opfordres til at forbedre strukturdata-basen i 2007. Eksempelvis bør indikatorer for integration af landene i EU udvikles. De strukturelle indikatorer bør forsat være en del af metoden til at evaluere fremskridt med implementeringen af Lissabon-strategien, under hensyntagen til mangel på pålidelighed og transparens af indikatorerne, tidsforsinkelser i data samt landeforskelle.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Konsekvenser for gældende dansk ret

Sagen har ingen konsekvenser for gældende dansk ret.

Statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ingen direkte konsekvenser for statsfinanserne eller samfundsøkonomien. En fortsat gennemførelse af reformpolitikken vil imidlertid have betydelige positive effekter for både dansk og europæisk økonomi.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Den danske regerings rapport om fremskridt med det nationale reformprogram blev sendt til Folketingets Europaudvalg den 10. oktober 2005.

Holdning

Dansk holdning

Rapporten og udkastet til rådskonklusioner afspejler generelt danske holdninger og hilses velkommen. Danmark støtter rapporten og dens konklusioner, herunder de udpegede hovedprioriteter på energiområdet, som generelt er sammenfaldende med det danske EU-energiindspil, og fremhævelsen af behovet for at hæve tilbagetrækningsalderen i takt med en øget levetid for at sikre holdbare offentlige finanser. Mange lande har som Danmark indført mekanismer, som netop justerer pensionssystemerne i takt med ændringer i levetiden. Fra dansk side lægges også vægt på rapportens budskab om, at det er vigtigt at sikre omkostningseffektivitet og kvalitet af tiltag til at øge innovation, herunder offentlig forskning og udvikling – det er også et hovedelement i regeringens Globaliseringsstrategi.

Danmark ser ikke umiddelbart behov for ændringer i de horisontale overordnede økonomisk-politiske retningslinjer (BEPG), men støtter, at disse i forlængelse af Kommissionens landespecifikke anbefalinger i den kommende årlige fremskridtsrapport komplementeres med reviderede landespecifikke retningslinjer i foråret 2007. Disse bør ikke have karakter af ”one-size-fits-all” anbefalinger, men tage hensyn til landenes forskellige udgangspunkter og have en bred, retningsgivende karakter, jf. de hidtidige landespecifikke anbefalinger og de horisontale BEPG’er, således at landenes frihed i den praktiske politikimplementering til at fastsætte de konkrete initiativer og ændringer i den økonomiske politik sikres.

Andre landes holdninger

Der ventes at kunne opnås enighed om udkastet til rådskonklusioner.

Dagsordenspunkt 2b: Globalisering

Resumé

Som baggrund for ECOFIN's videre diskussion af forskellige aspekter af globaliseringen har den Økonomisk-Politiske Komité (EPC) globaliseringsarbejdsgruppe udarbejdet en rapport om politikker, der relaterer sig til udenlandske direkte investeringer og migration. Der ventes enighed om det til rapporten knyttede udkast til rådskonklusioner.

Baggrund og indhold

ECOFIN har gennem det seneste år ved flere lejligheder drøftet forskellige aspekter af globalisering og vedtaget en række rådskonklusioner knyttet hertil. I forlængelse heraf har EPC's globaliseringsarbejdsgruppe senest analyseret politikker, som er direkte rettet mod ind- og udstrømning af udenlandske direkte investeringer (FDI) og af arbejdskraft både inden for EU og mellem EU og resten af verden. Dette arbejde er udmøntet i en rapport, som beskriver de seneste udviklingstendenser i FDI og migration og dertil relaterede politikker samt udstikker muligheder for fremtidige reformer inden for de områder, der i den sammenhæng er mest relevant for ECOFIN: efficient allokering af ressourcer, produktivitet og offentlige finanser. På baggrund af rapporten er udarbejdet et udkast til rådskonklusioner.

Udkastet til rådskonklusioner

Rådet forventes at byde rapporten om faktorstrømme velkommen og bemærke at:

- Konkurrencen bliver mere intensiv om FDI og internationalt mobil kvalificeret arbejdskraft, som begge er vigtige faktorer til fremme af produktivitet og dermed levestandard. Europas tiltrækningskraft for internationale faktorstrømme er stærkt afhængig af passende rammebetingelser og kan forøges ved en række målrettede politiktiltag.
- FDI er blevet en vigtig drivkraft for økonomisk globalisering og viden spill-over. For nærværende er EU den største modtager i verden af FDI, men emerging-markets' andel af total FDI samt af FDI i høj-værdiskabende industriproduktion, serviceydelser samt forskning og udvikling vil fortsat øges i takt med, at deres uddannelsesniveau kommer tættere på niveauet i EU. Det er derfor vigtigt at forbedre medlemslandenes evne til at udnytte viden spill-over.
- Rammebetingelser spiller en vigtig rolle for FDI-strømme. Forskelle i produkt- og arbejdsmarkedsreguleringer har direkte betydning for EU's kapacitet til at udnytte fordelene ved globaliseringen. Rådet bekræfter i den forbindelse sin forpligtelse til at gennemføre det indre marked i forhold til at reducere tilbageværende barrierer for tilstrømning af investeringer til EU. Særligt fuldførelsen af et indre marked for finansielle ydelser er vigtigt.
- Anvendelse af finansielle incitamenter til at tiltrække FDI er vokset betydeligt. Sammen med højere FDI-mobilitet giver det anledning til nogen bekymring, da de positive effekter i ét land meget vel kan ske på bekostning af omkostninger i andre lande. Medlemslandene bør styrke konsekvensvurde-

ringer af ordninger udformet til at tiltrække og fastholde internationalt mobile produktionsfaktorer.

- For at understøtte EU-landes FDI i lande uden for EU er et stabilt og attraktivt investeringsmiljø med lovgivnings- og reguleringsmæssig sikkerhed, herunder regler for beskyttelse af investeringer og intellektuel ejendomsret, højt prioriteret. Det er presserende at opnå en succesfuld afgørelse på Doha-runden med en ambitiøs og omfattende multilateral handelsaftale, som reducerer handelsbarrierer og forvriddende subsidier. Parallelt hermed, og byggende på WTO-plattformen, er der behov for komplementerende mekanismer, som giver mulighed for yderligere forbedringer af markedsadgang og af erhvervs klimaet.
- Politikker for arbejdskraftmobilitet gennem migration fortjener øget opmærksomhed fra både modtagende og afgivende lande. Migration kan medvirke til at absorbere ændringer i behovet for forskellige typer arbejdskraft og dermed øge effektiviteten i udnyttelsen af ressourcer i modtagerlandet.
- Alle medlemslande har en lang række politikker til at regulere migration. Rådet understreger – med fuld opmærksomhed på de politiske udfordringer ved migrationspolitikker – at de økonomiske aspekter af migrationspolitikker bør fuldt indgå i overvejelserne, særligt for så vidt angår politiktiltag til at tiltrække kvalificeret arbejdskraft og til at håndtere kvalifikationsefterslæb og mismatch, for at Europa fortsat kan være i frontlinjen i forhold til innovation samt forskning og udvikling.
- I forhold til migration inden for EU bør konkrete tiltag implementeres for at lette arbejdskraftbevægelser. Forslag om overførsel af pensionsrettigheder og gensidig anerkendelse af kvalifikationer er pt. under overvejelse.
- Rådet opfordrer Kommissionen til at gøre status over de mange nationale produktmarkedsreguleringer, som bidrager til at hindre udenlandske investeringer i det europæiske marked, og til at analysere de økonomiske faktorer for migration af arbejdskraft til Europa. Med hensyn til sidstnævnte inviteres Kommissionen til at afrapportere til Rådet i anden halvdel af 2007.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Konsekvenser for gældende dansk ret samt statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ingen direkte konsekvenser for gældende dansk ret, statsfinanserne eller samfundsøkonomien. Fortsat indhøstning af gevinsterne ved globalisering vil dog kunne give et betydeligt bidrag til væksten i samfundsøkonomien.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere være forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Danske holdning

Rapporten og udkastet til rådskonklusioner afspejler generelt danske holdninger og hilses velkommen. Danmark støtter rapporten og dens konklusioner. Generelt arbejdes fra dansk side for, at EU i stigende grad beskæftiger sig med globaliseringsrelaterede emner, så der skabes større bevidsthed i EU og medlemslandene herom.

For så vidt angår FDI lægges der fra dansk side særligt vægt på betydningen af gode rammebetingelser, herunder behovet for nedbringelse af barrierer indenfor EU. Fra dansk side lægges tillige vægt på, at der arbejdes på at modvirke anvendelse af forvridende instrumenter til at tiltrække investeringer inden for EU og globalt. Finansielle incitament, herunder særligt selektiv statsstøtte og skattesubsidier, bør anvendes i begrænset omfang og kun efter grundige konsekvensvurderinger, da det kan forvråde konkurrencen og medføre ressourcespild samt trækker modsat i forhold til det overordnede hensyn til sunde offentlige finanser. Danmark lægger desuden vægt på, at der opnås et balanceret og ambitiøst resultat af Doha-runden.

For så vidt angår migration lægger Danmark vægt på balancerede løsninger i forhold til overførsel af pensionsrettigheder og gensidig anerkendelse af kvalifikationer. Der lægges fra dansk side desuden særlig vægt på fjernelse af barrierer og bedre incitament for forskeres mobilitet over landegrænser, som er et afgørende element i forhold til at fremme excellence i forskning og udvikling i EU. Mere generelt er det vigtigt at få gennemført reformer af de europæiske arbejdsmarkeder, som kan øge omstillingsevnen, herunder ved at øge mulighederne for produktionstilpasninger, opkvalificere arbejdsstyrken samt nedbryde de insider-outsider strukturer, som er gældende i mange lande.

Andre landes holdninger

Der ventes at kunne opnås enighed om udkastet til rådskonklusioner.

Dagsordenspunkt 3: Statistik – reduktion af de statistiske byrder

Resumé

Rådet (ECOFIN) ventes den 28. november 2006 at drøfte Kommissionens meddelelse om ”Reduction of the response burden, simplification and priority-setting in the field of Community statistics 2006”, samt at drage rådskonklusioner herom.

Baggrund og indhold

Kommissionens meddelelse ”Reduction of the response burden, simplification and priority-setting in the field of Community statistics” er en del af Kommissionens generelle initiativ fra 2005 om ”Bedre regulering” som opfølgning på Europa-Parlamentets og Rådets opfordring til regelforenklning mhp. at styrke konkurrenceevne og vækst gennem reduktion af de administrative byrder. I denne sammenhæng fokuserer meddelelsen på statistikaspektet, herunder svarbyrdeaspekter for virksomheder.

Der lægges på statistikområdet op til en trestrengt strategi baseret på:

1. Forenkling
 - Indholdsmæssige forenklinger
 - Metodemæssige forenklinger
2. Prioritering
3. En styrket planlægningsproces

I forbindelse med gennemgangen af de tre strategiområder lægges der op til:

Ad. 1) Forenkling

- a) Der skitseres en række *indholdsmæssige forenklingsinitiativer*:
 - **Intrastat**, som vedrører Fællesskabets statistikker for varehandel mellem medlemslandene, nævnes som det vigtigste initiativ. På *kort sigt* lægges der op til, at man fortsætter bestræbelserne på at reducere svarbyrden vha. de traditionelt anvendte virkemidler (eksempelvis ændrede tærskelværdier og reduceret detaljeringsgrad i anvendte nomenklaturer). På *mellemlangt og langt sigt* foreslås det, at man indfører et single-flow system med virkning fra 2010. Systemet vil medføre, at landene fremover kun skal indsende eksportoplysninger fsva. intra-EU-handel (importen kan så beregnes ud fra de andre landes eksport). Der er imidlertid en del bekymring mht. metodens betydning for tallenes kvalitet, samt om den teknologiske platform er til stede i 2010.
 - Revisionen af **erhvervsstrukturforordningen (SBS)** nævnes som et eksempel på et tiltag, hvor det er lykkedes at reducere omfang, detaljeringsgrad og frekvens. Det er behovet for primært at fokusere på EU-totaler og brugen af administrative data, der tillægges betydning for forenklingsprocessen.
 - Statistikker vedr. produktionen af færdigvarer (**Prodcom**) – En række tiltag skal minimere byrden placeret på industrien ved bl.a. at reducere listen over produkter, der skal indberettes.

- **Landbrugsstatistikker** – En række forslag om betydelige forenklinger og strømlining af disse statistikker er ved at blive implementeret. Det indebærer bl.a. at standse indsamlingen af månedlige absolutte priser samt at gennemgå lovgivningen vedrørende forskellige undersøgelser og statistikker.
- b) Herudover skitseres en række *metodemæssige forenklinger og udviklingstiltag*, som vil kunne bidrage til at reducere svarbyrden:
- Brug af *European sampling*, som vil kunne reducere den samlede stikprøvestørrelse og således også den samlede svarbyrde. Baggrunden er, at europæiske totalsummer giver mulighed for forenkling i forhold til at bruge nationale indikatorer.
 - Brug af *fortløbende surveys*, som vil kunne reducere størrelsen af stikprøver i forbindelse med europæiske totalsummer og samtidig gøre det muligt at producere nationale indikatorer ved en lavere frekvens.
 - Brug af *administrative data* vil kunne reducere de nationale statistiske institutioners indsats og svarbyrden for virksomhederne ved at den relevante information ikke længere skal skaffes gennem en specifik statistisk undersøgelse.
 - *Data warehouse løsninger*, som muliggør adgang til samt integration og genbrug af micro-data.
 - Anvendelse af *differentierede statistikkkrav*, herunder fritagelse for mindre lande/økonomier.
 - Udveksling af f.eks. *regnskabsdata* samt standardformat for udveksling af *statistiske data* (SDMX mv.)

Det anføres, at en række konkrete initiativer, der gør brug af ovenstående redskaber, vil blive introduceret i det kommende 5-årsprogram.

Ad. 2) Prioritering

Som et sekundært element i den anførte trestrengede strategi anføres, at der må introduceres en *prioriteringsmekanisme* mhp. vurdering af såvel ny som eksisterende statistikproduktion. Alle *nye* statistikforslag, der indebærer en øget svarbyrde, bør gøres til genstand for en *cost-benefit analyse*. Herudover annonceres som noget nyt, at alle eksisterende aktivitetsområder i 5-årsprogrammet bør gøres til genstand for en tilsvarende cost-benefit analyse inden programperiodens udløb i 2012.

Ad. 3) Planlægningsprocessen

Endelig understreges det, at den løbende planlægningsproces skal justeres, så den i langt højere grad understøtter simplificerings- og prioriteringsprocessen. Der skal eksempelvis i højere grad fokuseres på produktions- og svarbyrdeomkostninger, ligesom en mere systematisk inddragelse af brugerinteresserne skal sikres gennem CEIES (*Det Europæiske Rådgivende Udvalg for Statistisk Information på det Økonomiske og Sociale Område*). anbefalingerne udmønter sig i to konkrete forslag:

- En reform af CEIES (indebærer bl.a. en ændring af udvalgets navn til *Det Europæiske Udvalg for Fællesskabets Politik for Statistisk Information*. Ud-

valget skal fokusere på brugerbehov i koordineringen af strategiske mål og prioriteringer i Fællesskabets politik for statistisk information. Det får en vigtigere rolle i udarbejdelsen af Fællesskabets statistiske program og Kommissionens årlige statistiske arbejdsprogram. Udvalget kan samtidig rådgive om bedre imødekommelse af brugernes kvalitetskrav. Antallet af medlemmer reduceres desuden fra 79 til 25).

- Fastsættelse af retningslinier for en tættere involvering af de nationale statistiske institutioner i programplanlægningen ifm. reformen af "basic legal framework" (EU's basislovgivning for statistik).

Kommissionens meddelelse munder ud i en opfordring til Europa-Parlamentet og Rådet om at tilslutte sig forslagene.

Der ventes draget rådskonklusioner om meddelelsen, hvor ECOFIN giver sin tilslutning til meddelelsen, herunder dens strategiske tilgang og arbejdsplan. Kommissionen opfordres til at implementere de forskellige mål og rapportere om de videre fremskridt inden oktober 2007, inklusiv en indikation af ændringen i den samlede byrde.

ECOFIN lægger vægt på, at det er nødvendigt med ambitiøse tiltag for at skabe en betydelig reduktion i de administrative byrder, der kan henføres til krav om rapportering af statistik. I denne sammenhæng giver ECOFIN sin tilslutning til Kommissionens forpligtelse om at udføre cost-benefit analyser for alle nye statistikforslag, der indebærer en øget svarbyrde, samt til den planlagte systematiske prioritering for alle områder i det flerårige statistiske program 2008-2012.

ECOFIN anerkender, at selvom et fuldt engagement er nødvendigt for at minimere den statistiske svarbyrde samt for at opnå adgang til eksisterende data og bruge disse data i et maksimalt omfang, så kan de statistiske prioriteter, som er formuleret og overvåget i EFC 2006 Status Rapport, nødvendiggøre nye eller forbedrede statistiske undersøgelser. ECOFIN anerkender også, at det fortsat vil være nødvendigt, at SMV'er tilfredsstiller visse krav om rapportering af statistik.

ECOFIN støtter fuldt ud Kommissionens mål om en forenkling af Intrastat, hvilket vil være en nøglefaktor ifm. at nå den samlede reduktion af den statistiske rapporteringsbyrde. ECOFIN giver et særskilt tilsagn til den dobbelte tilgang (twin-track), hvorunder den traditionelle forenkling suppleres med et skift til et single-flow system på mellemlangt sigt. ECOFIN lægger vægt på, at reduktionen i den statistiske svarbyrde ikke påvirker kvaliteten af de nationale statistikker. Kommissionen opfordres til at analysere gennemførligheden af en single-flow metode eller alternative metoder med samme virkning, samt at analysere overgangsspørgsmål og præsentere en tidsplan til ECOFIN i oktober 2007.

Nærhedsprincippet

Sagen vedrører initiativer, der skal reducere svarbyrderne ifm. statistikproduktionen i EU. Det er initiativer, der nødvendigvis må tages på EU-niveau, og regering-

gen skønner på den baggrund, at sagen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der skønnes ikke at være nogen umiddelbare statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser

Samfundsøkonomiske konsekvenser

På sigt kan der forventes færre administrative byrder for virksomhederne samlet set.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Den omtalte meddelelse har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side støtter man generelt initiativer, der kan reducere administrative byrder uden at det medfører kvalitetsmæssige forringelser af nævneværdig grad.

Andre landes holdninger

Der ventes at opnås enighed om et sæt rådskonklusioner.

Dagsordenspunkt 4a: EIB's eksterne lånemandat 2007-2013

Resumé

Rådet (ECOFIN) ventes at godkende formandskabets seneste kompromisforslag vedrørende fornyelsen af EIB's eksterne lånemandat for perioden 2007-2013, som omfatter rammen af udlån til 3. lande, herunder kandidatlande, naboer i Øst- og Centraleuropa, Middelhavslande, Asien, Latinamerika samt Sydafrika.

COM (2006) 324, COM (2006) 323, SEC (2006) 789, SEC (2006) 790

Baggrund

EIB låner penge ud til og i lande uden for EU (dvs. i 3. lande) under et såkaldt eksternt lånemandat. EIB's långivning gennemføres inden for en låneramme, der er fastsat via en Rådsbeslutning. Det eksisterende mandat løber over perioden 2000-2006². Kommissionen offentliggjorde den 22. juni d.å. et forslag til Rådets beslutning om fornyelse af det eksterne lånemandat for perioden 2007-2013 (COM(2006)324) samt tilhørende rapport til Rådet og Europa-Parlamentet (COM(2006)323) og baggrundspapirer om evaluering af det eksisterende låne-mandat (SEC(2006) 789, SEC(2006)790).

Kommissionens forslag vedr. nyt eksternt lånemandat er drøftet flere gange i ECOFIN. Under drøftelserne har mange medlemslande givet udtryk for, at Kommissionens foreslåede mandat er for højt, en bedre og bredere evaluering af det eksisterende mandat er ønskelig og vedr. den geografiske fordeling skal mand- datet i højere grad fokuseres på førtiltrædelseslande og nabolande. Der har blandt medlemslandene været generel opbakning til at styrke forbindelsen mellem det eksterne lånemandat og EU's øvrige eksterne instrumenter og målsætninger samt til at styrke koordinationen med andre internationale finansielle institutioner. Formandskabet har løbende arbejdet på et kompromisforslag, og det ventes at Rådet(ECOFIN) skal opnå enighed herom på mødet den 28. november. Sagen vil muligvis behandles som et a-punkt.

Indhold

Eksisterende eksterne lånemandat for perioden 2000-2006

EIB's nuværende mandat vedr. udlån til 3. lande har et samlet låneloft på ca. 20,7 mia. euro, jf. tabel 1.1. Under mandatet ydes finansiering til udvalgte investerings- projekter i EU's kandidatlande, naboerne i Øst- og Centraleuropa, Middelhavs- landene, Asien og Latinamerika samt Sydafrika med det primære formål at under- støtte EU's eksterne politik. Ved udgangen af 2005 var 87 pct. af den eksisterende låneramme anvendt. Yderligere midler er udlånt i 2006 til bl.a. Rusland, og EIB forventer, at den samlede ramme for de forskellige regionsmandater vil være brugt med udgangen af 2006, med undtagelse af mandatet, der dækker Rusland/WNIS³.

² Mandatet udløber med udgangen af januar 2007 med mulighed for forlængelse i op til 6. måneder i tilfælde af, at EIB's låneramme i de enkelte delmandater for de forskellige regioner ikke er opbrugt.

³ WNIS(Western Newly Independent States) dvs. Ukraine, Moldova og Belarus.

EIB's udlån er dækket af en lånegarantiordning, der finansieres af midler fra EU's budget. Lånegarantiordningen medfører, at EIB kan tilbyde lån til lavere forrentninger, end det ellers ville være tilfældet.

EIB's har under det eksisterende mandat haft udlånsaktivitet i forskellige sektorer, herunder energi- (19 pct.), kommunikations- (35 pct.), vand- (20 pct.), industri og servicesektoren (8 pct.) samt globale lån⁴ (18 pct.). I mange projekter dækker EIB højst 50 pct. af projektets pålydende, og der er derfor ofte tale om medfinansiering i forhold til EU-programmer eller andre internationale finansielle institutioners (IFI) projekter, herunder EBRD, Verdensbanken mv.⁵ Kommissionen fremhæver, at EIB har sin ekspertise og komparative fordel på områder som infrastruktur, miljø og små- og mellemstore virksomheder.

Forslag til nyt eksternt låne mandat for perioden 2007-2013

Kommissionen foreslog et nyt samlet låneloft på 33 mia. euro for EIB's eksterne låne mandat, hvilket svarer til en nominel stigning på ca. 59 pct. i forhold til det eksisterende mandat. Formandskabets kompromis indebærer et samlet låneloft på 27,8 mia. euro.

Tabel 1.1					
Kommissionens samt formandskabets forslag til eksternt låne mandat 2007-2013 (mia. euro)					
Region	Mandat (2000-2006)	Mandat (2007-2013)	Ændring (pct.)¹	Formandskabets kompromis (2007-2013)	Ændring (pct.)
Kandidatlande	10,24	-			
Tyrkiet, Kroatien, Vestbalkan	5,2	9	73	8,7	67
Nabo- og partnerskabslande	7,12	15	111	12,4	74
Østlige naboer ²	0,6	5	733	3,7	517
Middelhavslandene	6,52	10	53	8,7	33
ALA-mandat	2,48	7,5	127	3,8	53
Asien		2		1	
Latinamerika		4		2,8	
Sydafrika	0,83	1,5	82	0,9	8
Reservemandat³	-	1,5	-	-	-
Supplerende mandat til evt. aktivering i 2010	-	-	-	2	-

⁴ Gennem globale lån stilles kredit til rådighed for finansielle institutioner, som låner videre til små og mellemstore investeringsprojekter under EIB's kriterier.

⁵ Ca. 38 pct. af EIB's samlede eksterne låneramme går til fælles projekter med andre IFT'er eller Kommissionen.

I alt	20,7	33	59	25,8 /27,8 ⁴	25/34
1 Ændring i forhold til eksisterende eksterne udlån					
2 Østeuropa, Kaukasus og Rusland					
3 Til brug for hjælp efter naturkatastrofer o.l.					
4 Størrelsen af det samlede mandat afhænger af Rådets beslutning om evt. aktivering af det uallokerede supplerende mandat på 2 mia. euro på baggrund af midtvejsevalueringen i 2010.					

Kommissionen fremhæver, at det nye eksterne mandat dækker et bredere udsnit af verden end det tidligere mandat. Låneløfterne til de forskellige regioner afhænger af regionens betydning i EU's eksterne politik. I forbindelse med udlån til naboskabs- og udviklingslande skal Kommissionen - efter konsultation med EIB - vurdere, hvorvidt et land har opfyldt de politiske og økonomiske konditionaliteter, der er defineret på baggrund af en aftale mellem EU og det pågældende land. Dette skal sikre, at EIB's aktivitet i de udvalgte lande kan foregå på et sundt politisk og makroøkonomisk grundlag i fuld overensstemmelse med EU's øvrige aktivitet i de enkelte lande.

Kommissionen og EIB har herudover fremsat følgende prioriteter i forbindelse med det foreslåede loft:

- Samle bankens eksterne udlånsaktivitet under ét mandat.
- Sammenhængen mellem EIB-aktiviteter og EU's eksterne politik bør styrkes. Hjælp til kandidat- og potentielle kandidatlande samt øvrige lande på det vestlige Balkan bør primært fokuseres på institutionel opbygning og økonomisk integration (i forhold til EU).
- Udlån til Middelhavslandene bør fokuseres på udvikling af den private sektor. I Østeuropa, Kaukasus og Rusland vil EIB finansiere projekter indenfor transport, energi, telekommunikation og miljø, som er højtprioriterede områder i EU.
- I Asien og Latinamerika skal EIB-midler supplere EU's ressourcer gennem projekter, der fremmer regional integration (transport, telekommunikation mv.), energi og bæredygtigt miljø, medens aktiviteterne i Sydafrika primært skal fokuseres på infrastruktur samt støtte til private virksomheder.
- Et nyt reservemandat - der ikke er allokeret til én bestemt region - skal give EIB mulighed for at yde hjælp til genopbygning mv. efter naturkatastrofer og konflikter. Mandatet skal - kombineret med bistand fra Kommissionen - sikre en rettidig og synlig indsats fra EU. Aktivering af reservemandatet foreslås gennemført via en fælles Kommission/EIB beslutning efterfulgt af en konsultation med EFC og en parallel oversendelse af information til Europa-Parlamentet. Kommissionen skønner at rammen på 1,5 mia. euro kan dække 2-3 store katastrofer over mandatets 7-årige periode.
- Styrket samarbejde og koordinering med andre IFT'er, herunder især EBRD⁶, og bilaterale institutioner, der er aktive i de forskellige lande og re-

⁶ Herudover øvrige udviklingsbanker i de regioner EIB opererer, herunder Verdensbanken (VB), den asiatiske udviklingsbank (ADB) og den latinamerikanske udviklingsbank (IDB) mv.

gioner. Kommissionens og EIB's intention er at styrke rammen for operationelt samarbejde via godkendelse af MoU'er (memorandum of understanding) med diverse IFT'er på linje med det udkast til trepartsaftale, der allerede foreligger mellem Kommissionen, EIB og EBRD, og som ventes tiltrådt efter ECOFIN indgår aftale om mandatet.

Garantifonden:

Nuværende garantifond:

Til afbødning af risikoen for pludselige tab i forbindelse med EIB's udlån til 3. lande, er der etableret en Garantifond for aktioner i forhold til 3. lande, der er opbygget ved årlige overførsler fra budgettet. Den årlige maksimale overførsel har i perioden 2000-2006 udgjort 200 mio. euro i 1999-priser (229 mio. euro på budget 2006). Denne ramme er aldrig blevet udnyttet fuldt ud. Garantifonden dækker udover EIB-lån også Euratomlån og makrofinansiel bistand. Garantifondens kapital udgjorde medio 2005 knap 1,3 mia. euro, svarende til 9,8 pct. af den samlede garantistillelse på 13,2 mia. euro, hvoraf 11,5 mia. euro eller 87 pct. vedrører EIB-lån. Hvert år er der ultimo året tilbageført et beløb til EU-budgettet således at garantifondens kapital har ligget på 9 pct. af den totale garantistillelse.

Den foreslåede ændrede garantifond:

Det nye forslag indebærer i hovedsagen, at man overgår fra løbende overførsler til fonden i takt med udlånet, og tilsvarende årlige tilbageførsler af evt. overskud i fonden, til én årlig ex post overførsel fra EU-budgettet, svarende til nettobehovet for at bringe Garantifonden op på 9 pct. af udlånet. Forlaget ventes at blive godkendt umiddelbart efter beslutningen om det eksterne lånemandat.

Elementer mv. i formandskabets kompromisforslag:

Formandskabet har præsenteret rammer for et evt. kompromis, herunder det overordnede udlånsniveau, fordeling på diverse regioner, den videre proces samt retningslinjer vedr. formål og praksis i fbm. EIB's udlån til 3. lande. Disse rammer er løbende blevet drøftet i EFC.

Generelt for kompromisforslaget er bl.a.:

- en **to trins proces** for fastsættelse af det overordnede låneloft, hvor man i trin 1 fastsætter et overordnet låneloft for hele perioden og et supplerende uallokeret mandat, der kan blive udløst afhængig af resultaterne i en grundig midvejsevaluering af det eksisterende samt nye lånemandat i 2010. I trin to kan Rådet udløse dette supplerende delmandat under forudsætning af en tilfredsstillende midtvejsevaluering af det eksisterende samt nye mandat i 2010.
- en **evaluering** i 2010. Struktur og indhold af evalueringsprocessen er fastsat i et "terms of reference", som vedhæftes den formelle rådsbeslutning. En styringskomité på højt niveau skal lede processen inden evalueringen forelægges EFC og Rådet i 2010. Evalueringen skal foretages af både interne og eksterne parter. Den skal indeholde en undersøgelse, om EIB's udlånsprojekter har opfyldt et reelt behov og bidraget til udviklingen af den private

sektor, om udlånet virkning på den lokale finansielle sektor, skabelsen af merværdi og EIB's samarbejde med Kommissionens og andre internationale finansielle institutioner, der har ekspertise på projekterne. Undersøgelsen skal foretages på både projekt, sektor, lande og regionalniveau.

- den geografiske fordeling, hvor der er bred enighed om fokus på førtiltrædelses- og nabolande mod øst og syd,
- øget samarbejde med øvrige IFF'er for herigennem at sikre risikodeling og sammenhæng i sektor- og projektkonditionalitet samt maksimere synergi og merværdi,
- øget medfinansiering fra Kommissionen i EIB's eksterne låneaktivitet,
- ”mutual interest” fastholdes som en ramme for udlån i Asien og Latinamerika, men der fokuseres særligt på miljø og energiprojekter, og EIB kan samarbejde med lokale virksomheder især på disse områder. Endvidere vil EIB's målsætninger, herunder ”mutual interest” undersøges nærmere i midtvejsevalueringen.

Formandskabets har senest præsenteret flg. forslag til udlånsniveau (jf. tabel 1): en minimumsramme for mandatet på **25,8 mia. euro** (dvs. en årlig realvækst på 1,5 pct.) med et supplerende uallokeret delmandat på **2 mia. euro** til evt. aktivering efter en succesfuld midtvejsevaluering i 2010 samt udeladt Kommissionens foreslåede reservemandat. Dvs. maksimumrammen for mandatet udgør i alt **27,8 mia. euro**, dvs. i alt en årlig realvækst på ca. 3 pct.⁷

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

En høring er pt. i gang i Europa-Parlamentet vedr. Kommissionens forslag om nyt eksternt lånemandat.

Gældende dansk ret

Fornyelsen af EIB's eksterne lånemandat berører ikke dansk ret.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vil indebære en øget risiko for EU-budgettet på grund af det øgede udlån. En forøget udlånsramme fra ca. 21 til Kommissionens foreslåede 33 mia. euro 2007-2013 ville tilsvarende relativt forøge EU-garantien og dermed i sidste ende medlemslandenes risiko. Risikoen for EU-budgettet og medlemslandene begrænses i dag af garantifonden, der via sin kapital på 9 pct. af udlånet vil kunne dække tabene med mindre, der skulle blive tale om, at et meget betydeligt antal lån blev misligholdt på samme tid.

Kommissionen har beregnet, at der med det foreslåede forøgede lånevolumen vil være et ”worst-case” træk på EU-budgettet til garantifonden på ca. 1,35 mia. euro

⁷ Årlig deflator på 2 pct. er benyttet. Denne vækstrate svarer stort set til stigningen i de Finansielle Perspektiver.

over perioden 2007-2013, hvoraf 0,6 mia. euro udgør nødvendige henlæggelser mens det resterende beløb udtrykker skøn for mulige tab mv. Med en dansk betaling på ca. 2 pct. svarer det til et dansk EU-bidrag på ca. 200 mio. kr. over perioden.⁸ Det bør dog bemærkes, at det reelle tab i forbindelse med det eksterne låne-mandat historisk set har været lavt.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Udlån via EIB's eksterne låne-mandat ventes at bidrage til bl.a. øget investeringsniveau i sektorer såsom bl.a. infrastruktur, herunder energi, små- og mellemstore virksomheder mv. og herigennem et højere økonomisk aktivitetsniveau i modtagerlandene. En lille, men positiv afledt effekt på den økonomiske vækst i EU's medlemslande, herunder Danmark, må derfor ventes.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for ECOFIN den 11. juli samt til orientering forud for ECOFIN den 10. oktober 2006.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side støtter man generelt EIB's udlånsvirksomhed i 3. lande, der har til formål at understøtte implementeringen af EU's eksterne politik. Danmark lægger vægt på, at EIB's udlån skaber merværdi samt kvalitet og har ikke fundet, at Kommissionens oprindelige forslag til vækst i udlånet var velbegrundet. Det er vigtigt, at en eventuel stigning i låneloftet er begrundet ud fra rimelige kriterier og forudsætninger. Fra dansk side kan man støtte en to-trins-proces med en real nulvækst som minimumsramme med mulighed for et supplerende uallokeret mandat til evt. aktivering efter en overbevisende midtvejsevaluering i 2010. For Danmark er det vigtigt, at den endelige beslutning om låneramme baseres på sagens kvalitative aspekter, hvilket vurderes at være adresseret i formandskabets endelige kompromistekst. Danmark kan acceptere kompromisforslaget vedr. udlånsniveau, men havde gerne set det uallokerede supplerende mandat til evt. aktivering efter 2010 større, for herigennem at øge vægten på midtvejsevalueringen, herunder EIB fokus på merværdi og kvalitet i sine operationer i 3. lande.

Fra dansk side finder man det endvidere vigtigt, at EIB i sin udlåns- og udviklingspolitik opererer ud fra samme mål og præmisser som øvrige IFI'er, herunder fokus på øget bistandseffektivitet, donorharmonisering samt konditionalitetskrav. Det er derfor vigtigt, at EIB samarbejder og koordinerer med de øvrige IFI'er, der opererer i de enkelte regioner, og at de enkelte landes behov og eventuelle absorptionsproblemer adresseres. Fra dansk side vurderes det mest hensigtsmæssigt, at prioritere nørømråderne (dvs. kandidatlande samt nabo- og partnerskabslande mod syd og øst) højt i sin udlånsaktivitet til 3. lande. I valg af projekter, sektorer

⁸ Det bemærkes, at Kommissionens beregninger er baseret på, at et fremlagt forslag til ændring af forordningen for Garantifonden bliver vedtaget, jf. ovenfor.

og lande er det vigtigt, at EIB's udnytter sine komparative fordele erhvervet via sin låneaktivitet i medlemslandene, og at den private sektor inddrages mere i forbindelse med bankens arbejde.

Danmark har i forhandlingerne arbejdet for at midtvejsevalueringen bør inkludere analyser på både projekt-, sektor- og region-/landniveau således, at de samlede effekter på markedet afdækkes bedst muligt. Desuden stiller Danmark sig kritisk overfor den aktuelle fortolkning af "mutual interest" og har arbejdet for at få omdefinert begrebet fra en støttelignende ordning for europæisk erhvervsliv til at omfatte projekter, der fx kan gavne miljø og energi-"output".

Andre landes holdninger

Et stort flertal af medlemsstater har gennem forhandlingerne været betænkelige i forhold til en kraftig stigning i det eksterne lånemandat, og har arbejdet for et samlet lånemandat, der er lavere end Kommissionens forslag. Medlemslandene ventes at acceptere formandskabets kompromisforslag på 27,8 mia. euro for maksimumrammen inklusiv et supplerende uallokeret mandat på 2 mia. euro. Der ventes desuden enighed om indhold og rammer for mandatet herunder to-trins-processen, midtvejs-evalueringen, reservemandatet samt en geografisk fordeling med fokus på EU's nær-områder.

Dagsordenspunkt 4b: Facilitet for investeringer og partnerskab mellem EU og Middelhavsområdet (FEMIP)

Resumé

Rådet(ECOFIN) ventes at behandle Kommissionens meddelelse vedr. EIB's facilitet for middelhavslandene, som dels evaluerer faciliteten og dels lægger op til en revision af facilitetens overordnede rammer og instrumenter. Det finske formandskab har udarbejdet et sæt rådskonklusioner, der vedrører EIB's fremtidig långivning til Middelhavsområdet.

COM(2006)592, SEC(2006)1294

Baggrund

I DER's Barcelona-konklusioner fra marts 2002 blev vigtigheden af øget europæisk støtte til udvikling af den private sektor i middelhavsregionen fremhævet. I opfølgning herpå blev FEMIP⁹ (Facility for Euro-Mediterranean Investment and Partnership) oprettet i oktober 2002 i regi af Den Europæiske Investeringsbank (EIB). Formålet med FEMIP var at styrke EU's indsats i middelhavslandene gennem udvikling af den private sektor for herigennem at opnå en højere økonomisk vækst i regionen. Under FEMIP kombineres EIB-lån og Kommissionsressourcer for herigennem at yde teknisk assistance, udlån samt indskydelse af risikovillig kapital.

ECOFIN evaluerede i november 2003 FEMIP's resultater over det første år og besluttede i den forbindelse at styrke EIB's indsats i området med introduktion af flg. nye instrumenter: 1) et særligt udlånsvindue (Special FEMIP Envelope) - direkte långivning til den private sektor med høj risikoprofil; 2) en ny donor- "trust fond" til finansiering af bl.a. teknisk assistance og risikokapital; samt 3) styrket dialog og lokal repræsentation af EIB i regionen. Endelig blev det besluttet, at FEMIP, herunder den styrkede indsats, skulle evalueres ultimo 2006.

Indhold

Kommissionen har i samarbejde med EIB udarbejdet en evaluering af FEMIP-faciliteten med fokus på de primære formål, herunder fremme af økonomisk vækst og privat sektorudvikling.¹⁰ Evalueringen samt forslag til en revision af faciliteten, herunder styrket indsats i middelhavsområdet er beskrevet i meddelelsen "Assessment of the Facility for Euro-Mediterranean Investment and Partnership (FEMIP) and Future Options"

Udfordringer i middelhavsregionen

Selvom den økonomiske vækst er forholdsvis høj i middelhavsregionen (ca. 5 pct. i 2005) har det gennem de senere år ikke været muligt at reducere arbejdsløsheden

⁹ Lande der er omfattet af FEMIP: Marokko, Algeriet, Tunesien, Ægypten, Gaza og Vestbredden, Israel, Libanon, Syrien, Jordan og Tyrkiet. Tyrkiet er dog siden 2005 flyttet til EIB's mandat for kandidat og fortiltrædelseslande. FEMIP er et delmandat af EIB's eksterne lånemandat, for perioden 2007-2013 som pt. er under behandling i ECOFIN.

¹⁰ Evalueringen er bl.a. udarbejdet på baggrund af konsultationer på ministerniveau, bilaterale samtaler mellem EIB og middelhavslandene samt information fra forskellige FEMIP-"stakeholders" mv.

i området, som ligger mellem 9 og 23 pct. Fattigdomsraten er stadig høj i flere af landene¹¹, og de udenlandske investeringer (FDI'er) er lavere end i andre sammenlignelige regioner.

Dertil kommer en række strukturelle barrierer for udviklingen af den private sektor i området:

- *Svagt "business environment"*, dvs. mangelfulde og svage rammer for at drive privat virksomhed, der bl.a. kommer til udtryk gennem et svagt udviklet finansielt marked, der ikke er tilstrækkeligt integreret i de internationale kapitalmarkeder, mangel på adgang til finansiering og problemer vedr. ejendomsregistrering, investorbeskyttelse mv. Reformen af sektoren er nødvendig for at fremme udviklingen i den private sektor, beskæftigelsen og den økonomiske vækst i regionen.
- *Adgang til finansiering* er et stort problem for private virksomheder. Bankerne er trods rigelig kapital og likviditet meget risikoaverse, idet andelen af misligholdte lån er høj. De udbyder derfor lån med høje renter, kort løbetid og høj sikkerhedsstillelse. Desuden er statsligt ejerskab af banker udbredt i regionen, hvilket resulterer i, at store dele af bankernes udlån ydes til den offentlige sektor på ikke-kommercielle vilkår. Kredit til rådighed for den private sektor er derfor knap og dækker kun 4-20 pct. af den private sektors investeringsbehov.
- *Små og mellemstore virksomheder (SMV)* har mindre adgang til kredit end den private sektor som helhed, grundet bl.a. underkapitalisering samt bankernes relative høje administrative omkostninger ved at udbyde små lån.

FEMIP's bidrag til investering i regionen

Udover behov for reformering af den finansielle sektor bør finansiel støtte og ekspertise øges for herigennem at udvikle den private sektor. EIB spiller gennem sit FEMIP-mandat en rolle heri.

Sammenlignet med øvrige internationale finansielle institutioner såsom fx Verdensbanken yder EIB flest udlån til regionen, og dens aktivitet i Middelhavsregionen er steget betydeligt siden oprettelsen af FEMIP.¹² Op mod en tredjedel af det samlede antal FEMIP-projekter er medfinansieret af andre institutioner. Af typer af projekter i regionen kan bl.a. nævnes infrastruktur¹³ og udlån til private virksomheder, herunder långivning til SMV'er¹⁴. Herudover inkluderer EIB's operationer i regionen risikokapital og teknisk assistance. Især teknisk assistance har vist sig at være effektiv i forhold til at projektidentifikation, -forberedelse, -implementering og -evaluering.

¹¹ Andelen af befolkningen der lever for mindre end 3 USD om dagen er mellem 20 pct. i Jordan og Tunesien og ca. 70 pct. i Ægypten.

¹² Projektsignaturer er steget fra 1,6 mia. euro i 2002 til 2,2 mia. i 2005.

¹³ Ca. 60 pct. af samlede antal lån er rettet mod infrastruktursektoren, herunder transport og energisektoren.

¹⁴ I alt 20 pct. af samlede antal lån i perioden 2002-2005 er ydet til SMV'er.

Selvom FEMIP har haft succes med at tilvejebringe betydelige udlån til investeringer og samtidig forsøgt at opfylde små virksomheders behov, har det vist sig svært at ændre dens udlånsbalance i forhold til statlig- vs. privatsektor. Det er endnu ikke lykkedes at få FEMIP's støtte til private virksomheder op på mere end 50 pct. af de samlede aktiviteter i regionen. Af de vigtigste barrierer herfor kan bl.a. nævnes: 1) SMV'er, der udelukkende agerer på det hjemlige marked, har behov for lån i lokal valuta. EIB har forsøgt at adressere dette behov, men myndighederne har ikke bistået med den nødvendige udstedelse af obligationer i lokal valuta til EIB; 2) svagt erhvervs-klima, jf. ovenstående; 3) utilstrækkelig samarbejdsvilje i regionens regeringer og til dels 4) utilstrækkelig anvendelse af FEMIP's instrumenter for at opfylde regionens behov og risikoprofilen for projekterne i den private sektor.

Erfaringerne viser desuden, at der ikke har været tilstrækkeligt fokus på de institutionelle spørgsmål samt samarbejdet med lokale myndigheder, Kommissionen og andre donorer.

EIB's fremtidige aktivitet i Middelhavslandene

For at adressere ovenstående svagheder og gøre FEMIP mere effektiv bør faciliteten og dens instrumenter justeres. Naboskabsinstrumentet (European Neighbourhood and Partnership Instrument) skal bl.a. sikre bedre samarbejde mellem EIB og Kommissionen. I allokeringen af den samlede låneramme for det eksterne lånemandat for perioden 2007-2013 ventes delmandatet til Middelhavsregionen (FEMIP) at stige i forhold til niveauet på 6,5 mia. euro under det eksisterende mandat.¹⁵

Kommissionen opstiller følgende tre optioner for at ændre FEMIP-faciliteten og gøre den mere effektiv:

1. *Ingen ændringer* i forhold til facilitetens instrumenter, en stigning i udlånet, herunder risikokapital; samt bedre integration og sammenhæng mellem EIB og EU's landestrategier/naboskabspolitik i Middelhavsregionen vedr. bla. sektor- og reformpolitik.
2. *Et forstærket FEMIP, med øget støtte til og fokus på den private sektor via bl.a.:* Justering og diversificering af bankens finansielle instrumenter (fx øget risikovillighed; øge direkte lån til SMV'er, lette SMV'ers risiko gennem bl.a. øget fokus på udlån i lokalvaluta, herunder samarbejde med myndighederne) samt øget lokal tilstedeværelse for herigennem at styrke bankens samarbejde med myndighederne, låntagerne samt andre donorer.
3. *FEMIP omdannes til en datterbank:* Der har været rejst forslag om at FEMIP's aktiviteter overføres til en egentlig datterbank af EIB, som vil stå for al långivning i regionen, og hvor EIB har aktiemajoriteten.

¹⁵ Stigningen i lånerammen for FEMIP i forhold til det eksisterende mandat afhænger af den endelige aftale for det eksterne lånemandat.

På baggrund af analysen konkluderer Kommissionen, at EIB's aktivitet til middelhavsregionen under FEMIP-mandatet overvejende har været succesfuld. Den vil dog i sit fremtidige arbejde i regionen i højere grad kunne bidrage til udviklingen af den private sektor og få indflydelse på de økonomiske reformer ved bl.a.: 1) styrke sit strategiske fokus via øget sammenhæng mellem EIB og EU's politik; 2) justere instrumenterne således, at de i højere grad matcher den private sektors behov og 3) styrke lokal tilstedeværelse for herigennem bedre at kunne identificere og respondere på middelhavslandenes behov. Kommissionen foreslår ændringer på linje med option 2.

Rådskonklusioner:

I udkast til rådskonklusioner fremhæves bl.a. flg:

- generel positiv evaluering, idet styrkelsen af FEMIP siden 2004 har bidraget til middelhavsregionen gennem øget lån til private virksomheder og infrastruktur
- at effektiviteten af FEMIP kan øges yderligere primært i forhold til den private sektor inkl. SMV'er
- effektiviteten af FEMIP afhænger dog af, at investeringsklimaet i regionen bliver bedre i forhold til den private sektor
- på baggrund af den tidligere erfaring og resultater i området opfordrer Rådet til flg. prioriteter i forhold til den fremtidige aktivitet under FEMIP:
 1. styrket sammenhæng mellem FEMIP og naboskabspolitikken, herunder øget medfinansiering fra EU's budget;
 2. udvikling af facilitetens instrumenter (fx øget fokus på risikodeling mellem FEMIP, lokale mellemlid og virksomheder, øget brug af det særlige udlånsvindue, øget teknisk assistance mv) for herigennem at adressere den private sektors behov;
 3. øget partnerskab og lokal interaktion via styrket lokal tilstedeværelse og ved oprettelsen af en rådgivende komité; samt
 4. adressere behovet for at samarbejdet mellem EIB og middelhavslandenes regeringer styrkes for herigennem at lette långivningen til den private sektor og fremme finansiel sektor reform.

Europa-Parlamentets holdning

Europa Parlamentet skal ikke høres vedr. rådskonklusionerne.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Gældende dansk ret

Rådskonklusionerne og ændringerne af FEMIP berører ikke dansk ret.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Rådskonklusionerne, herunder justeringerne i facilitetens instrumenter vil i sig selv ikke få statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Udlån til nabolandene i Middelhavsområdet ventes at bidrage til bl.a. øget investeringsniveau i sektorer såsom bl.a. infrastruktur, små- og mellemstore virksomheder mv. og herigennem et højere økonomisk aktivitetsniveau i modtagerlandene. En lille, men positiv afledt effekt på den økonomiske vækst i EU's medlemslande, herunder Danmark, må derfor ventes.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Notat om Kommissionens rapport af 2006 har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg. En tilsvarende evalueringsrapport af FEMIP-faciliteten blev forelagt Europaudvalget forud for rådsmødet (ECOFIN) den 25. november 2003, og spørgsmålet om oprettelsen af FEMIP-faciliteten blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (ECOFIN) den 14. marts 2002..

Holdning

Dansk holdning

Danmark prioriterer tæt samarbejde mellem landene i Mellemøsten, herunder Middelhavslandene, og EU højt. Som et led i dette samarbejde støtter man EIB's aktivitet i Middelhavsområdet under FEMIP-faciliteten og en justering heraf, således at den understøtter EU's eksterne politik i området bedst muligt og bidrager med merværdi.

Danmark støtter FEMIP's fokus på udviklingen af den private sektor i middelhavslandene, og finder det derfor vigtigt, at barriererne for et sundt investeringsklima, herunder struktur og reguleringsmæssige svagheder, adresseres via bl.a. reformer i den finansielle sektor. Desuden støttes forslag om justering og forbedringer af faciliteten og dens instrumenter.

Danmark kan støtte rådskonklusionerne.

Andre landes holdninger

Landene ventes at kunne støtte rådskonklusionerne.

Dagsordenspunkt 5: Forslag til forordning om generelle regler for fællesskabets støtte inden for transeuropæiske net (TEN)

Resumé

Kommissionens reviderede forslag om generelle regler for fællesskabets støtte til transeuropæiske net fastsætter en økonomisk ramme på ca. 8,2 mia. euro i perioden 2007-13. Denne ramme følger af aftalen om de finansielle perspektiver. Forordningen indeholder bl.a. forslag om støttesatser, samt etableringen af en lånegarantiordning. Forslaget vedtages i fælles beslutningsprocedure og der foregår pt. forhandlinger mellem Rådet og Parlamentet med henblik på at nå til enighed. Regeringen har overordnet en positiv holdning til, at der anvendes ressourcer på at forbedre den europæiske infrastruktur. Regeringen fik den 6. oktober 2006 et forhandlingsmandat på sagen af Folketingets Europa-udvalg.

KOM(2006)245

Baggrund

Vedtagelsen af de finansielle perspektiver indebærer, at der blev afsat en ramme på 8,168 mia. euro i 2007-13 til fællesskabets støtte inden for transeuropæiske net (TEN-budgettet). På baggrund af dette fremsatte Kommissionen den 25. maj 2006 et forslag til en finansforordning for TEN-projekter, KOM (2006) 245.

Forordningen er en revision af det forslag, som Kommissionen fremsatte den 14. juli 2004 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2236/95 om generelle regler for fællesskabets støtte inden for transeuropæiske net, jf. Finansministeriets grundnotat af 8. marts 2005.

Forslaget blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg den 6. oktober 2006. Siden da har formandskabet udarbejdet et kompromisforslag og Rådet har indledt forhandlingerne med Europa-Parlamentet med henblik på at nå en aftale i henhold til den fælles beslutningsprocedure. Forslaget er optaget på Ecofins dagsorden den 28. november 2006 til evt. politisk enighed.

Formål og indhold

Formålet med etablering og udbygning af de transeuropæiske net er ifølge Kommissionen at stimulere dynamikken på det indre marked, binde det europæiske territorium bedre sammen og dermed øge EU's konkurrenceevne og vækstpotentiale. Herudover vil udbredelsen af det transeuropæiske net til de nye medlemstater bidrage til udvidelsens succes og skabe ny mulighed for mindskelse af trafik-tætheden og fremme sammenhængen i det udvidede EU.

Budget

Kommissionens forslag til budget følger direkte af aftalen om de finansielle perspektiver, hvor der som en del af den samlede aftale blev opnået enighed om, at afsætte ca. 8,2 mia. euro til TEN-budgettet, jf. tabel 1.

Tabel 1. Budget til transeuropæiske transport- og energinetværk 2007-2013

Mio. euro, løbende priser	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Total
Forpligtelser	853,0	972,0	1.051,0	1.084,0	1.264,0	1.379,0	1.565,0	-	-	8.168,0
Betalinger	24,4	895,9	953,4	1030,2	1.150,1	1.234,8	1.410,8	773,1	695,3	8.168,0

Anm. Ovennævnte er den finansielle programmering i forslaget som følger af de nye finansielle perspektiver. Udover disse vil der, for så vidt angår betalingerne, ligeledes være aflob fra programmet igangsat i tidligere år.

Som et resultat af aftalen om de finansielle perspektiver vil bevillingerne til TEN-budgettet stige med 139 pct. i 2013 i forhold til 2006-niveauet.

Forslaget koncentrerer sig omkring to typer af projekter:

- **Prioritetsprojekterne.** En særlig opmærksomhed vil være rettet mod de projekter, der bidrager til at integrere det indre marked i en udvidet union, samt de projekter der skaber en mere miljøvenlig balance mellem transportformerne, særlig mht. godstransport over lange distancer.
- **Andre transportprojekter af fælles interesse.** Særlig projekter, som bidrager til kvalitetsforbedringer og forbedrer sikkerheden for brugerne samt projekter, der forbedrer sammenhængen mellem de nationale netværk.

Det fremgår af forslaget, at det væsentligste udvælgelseskriterium for støtte vil være den europæiske merværdi, som det enkelte projekt kan tilføre. Der lægges op til, at de projekter, der også gavner andre lande end dem der foretager investeringerne, vil blive prioriteret.

Støttesatser

Med hensyn til støttesatserne på transportområdet indeholder 2006-ændringsforslaget en række ændringer i forhold til 2004-forslaget, *jf. tabel 2.*

Tabel 2. Støttesatser på transportområdet

	Maksimum støttesatser		
	Gældende forordning	Ændringsforslag 2004	Ændringsforslag 2006
Prioritetsprojekter	10 pct.	30 pct.	20 pct.
- med grænseoverskridende dele	20 pct.	50 pct.*	30 pct.*
Andre projekter, som inkluderer interoperabilitet og sikkerhed (herunder det europæiske trafikstyringssystem og det europæiske lufttrafikstyringssystem)	20 pct.	50 pct.	50 pct.
Andre projekter af fælles interesse	10 pct.	15 pct.	10 pct.

* Hvis påbegyndt inden 2010.

Det reviderede forslag indebærer en opjustering af støttesatserne på transportområdet i forhold til den gældende forordning. I forhold til Kommissionens seneste forslag fra 2004 er der dog sket en mindre reduktion af støttesatserne, hvilket Kommissionen begrundes med henvisning til den overordnede økonomiske

ramme. Højere støttesatser vil således alt andet lige betyde, at færre projekter vil kunne gennemføres. Med hensyn til støttesatserne på energiområdet er disse uændret 20 pct., ligesom støtten til forstudier fastholdes på maksimalt 50 pct.

Komitologiprocedure

Kommissionen foreslog oprindeligt, at beslutninger skal træffes på baggrund af en ændret komitologi-procedure. Frem for den nuværende forskriftsprocedure foreslås en rådgivende-procedure, hvilket vil betyde, at Kommissionens indflydelse på fordelingen og implementeringen af støtten styrkes. Hovedparten af medlemslandene har dog modsat sig dette, og der er enighed i Rådet om, at der fortsat skal træffes beslutninger i den nuværende forskriftsprocedure.

Europa-Parlamentet har imidlertid i sit ændringsforslag udtrykt ønske om, at beslutningerne skal træffes på baggrund af den nye forskriftsprocedure med kontrol, som er blevet introduceret med den nye komitologiprocedure fra juli 2006.

Forskriftsproceduren med kontrol indebærer, at Parlamentet parallelt med Rådet skal modtage Kommissionens udkast til foranstaltninger. I den normale forskriftsprocedure skal Rådet alene informere Parlamentet. Parlamentet kan desuden modsætte sig Kommissionens forslag, hvorefter Kommissionen må fremlægge et nyt forslag.

Rådets juridiske tjeneste (RJT) har imidlertid vurderet, at den nye kontrolprocedure ikke kan anvendes. RJT vurderer, at de første betingelser for forskriftsprocedure med kontrol (fælles beslutningstagen samt at der er tale om generelle foranstaltninger) er opfyldt, men at den tredje betingelse (at kompetencen skal tilsigte ændringer i basisretsakten gennem ophævelse, erstatning eller tilføjelse) ikke er opfyldt.

Parlamentets juridiske tjeneste er nået frem til en anden konklusion, da man finder at der med de flerårige rammeprogrammer, som nævnes i artikel 8, er tale om, at der sker en tilføjelse til basisretsakten, idet der er tale om bestemmelser af generel karakter, som indeholder en række generelle kriterier for tildelingen af støtte under TEN.

Lånegarantiinstrumentet

Med hensyn til de anvendte støtteformer bibeholdes de nuværende instrumenter, så som direkte tilskud, rentegodtgørelser, lånegarantipræmier og risikovillig kapital til investeringsfonde.

Der foreslås dog et ekstra instrument, der via Den Europæiske Investeringsbank (EIB) har til hensigt at yde lånegarantier i forbindelse med de risici, der vedrører perioden efter færdiggørelsen af projekterne, f.eks. vedr. indtægter fra brugerafgifter. Instrumentet skal finansieres inden for TEN-budgettet for perioden 2007-2013.

Lånegarantien påtænkes at skulle dække de risici, der er forbundet med investeringen i post-anlægsfasen i offentlig-private partnerskaber (OPP). Disse risici vil typisk afhænge af manglende trafik, men garantien kan også udvides til at omfatte disponibilitets- og leverancerisici, under forudsætning af at disse kan vurderes i et rimeligt omfang.

Lånegarantien skal betragtes som en standby kreditlinje, der kun tages i brug, hvis manglende indtjening gør det vanskeligt at afdrage gæld. Afhængig af projektets kreditværdighed vil standby kreditlinjen dække omkring 10 pct. af udestående gæld, mens den i visse mere risikoprægede tilfælde vil dække op til 20 pct. Lånegarantien dækker kun de første år efter anlægsfasen, den såkaldte indkøringsfase. Denne periode må ikke overstige fem år.

Ved udstedelse af garantien vil Fællesskabet, lige som andre investorer, stille krav om rettidig tilbagebetaling af udestående kapital og renter heraf. Lånet skal tilbagebetales så snart, der er økonomisk råderum til det. Der vil blive udarbejdet et prissætningsystem, som skal sikre, at prisen for instrumentet afspejler risikoen for EU samt driftsomkostningerne.

For at mindske risikoen for EU yderligere vil porteføljen i lånegarantiinstrumentet blive sammensat af projekter med forskellig størrelse og fra forskellige geografiske placeringer. Hermed opnås en spredning, der ikke er mulig på nationalt niveau.

Det fremgår desuden eksplicit af formandskabets kompromisforslag (Artikel 6d), at ”bidraget fra EU-budgettet til lånegarantiinstrumentet ikke må overstige 500 mio. euro, og at EIB vil bære residualrisikoen.”

Hjemmelsgrundlag

Forslaget har hjemmel i EF-traktatens artikel 155 og er omfattet af den fælles beslutningstagen med Parlamentet.

Nærhedsprincippet

Det er Kommissionens vurdering, at nærhedsprincippet er overholdt, da etableringen af transeuropæiske netværk bedst vil kunne løses på europæisk niveau. Der er således tale om grænseoverskridende projekter, hvor EU har en naturlig koordinerende rolle.

Regeringen kan tilslutte sig Kommissionens vurdering af, at nærhedsprincippet er overholdt.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har på baggrund af Kommissionens forslag fra 2004 foretaget en første læsning af forslaget. Europa-Parlamentet afgav i den forbindelse en række bemærkninger, som man ifølge Kommissionen har forsøgt at tage højde for i det nye forslag.

I den videre proces har Parlamentet især lagt vægt på ønsket om at ændre komitologiproceduren til en forskiftsprocedure med kontrol. Dette ville således sikre Parlamentet øget indflydelse på beslutningstagningen.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Forslaget har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

Forslagets konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet

For så vidt angår de statsfinansielle konsekvenser medfører forslaget en udgift på EU's budget på 8,168 mia. euro., eller ca. 61 mia. kr., i perioden 2007-13. Udgifterne til lånegarantiinstrumentet er indeholdt i dette beløb. Danmark betaler ca. 2 pct. af EU's udgifter, svarende til en samlet statslig udgift på ca. 1,2 mia. kr.

Med hensyn til de samfundsøkonomiske og miljømæssige konsekvenser lægges der i forslaget op til en højere grad af fokusering på projekter med fælleseuropæisk merværdi. Det er Kommissionens forventning, at dette vil have positive samfundsøkonomiske konsekvenser for medlemsstaterne. Projekter med positive konsekvenser for miljøet vil blive prioriteret.

Høring

Forslaget er sendt i høring i specialudvalget for økonomisk politik.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg modtog den 8. marts 2005 til orientering et grundnotat vedrørende Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2236/95/EF om generelle regler for Fællesskabets støtte inden for transeuropæiske net – KOM(475)2004 af 14. juli 2004.

Den 1. juli 2005 modtog Folketingets Europaudvalg til orientering et grundnotat vedrørende meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet. Det europæiske vækstinitiativ. Retningslinjer for udformningen af et EU-lånegarantiinstrument for TEN-transportprojekter - KOM(2005) 76 endelig af 7. marts 2005.

Den 6. oktober 2006 blev sagen forelagt FEU til forhandlingsoplæg.

Regeringens foreløbige generelle holdning

En velfungerende infrastruktur er en vigtig faktor for samhandel mellem lande. Danmark har derfor overordnet en positiv holdning til, at der anvendes ressourcer på at fremme den europæiske integration gennem realisering af de transeuropæiske transportnet som defineret i retningslinjerne herfor. Det indebærer ikke mindst en EU-regulering, der sigter på at skabe et indre marked på området.

Der kan særligt argumenteres for fællesfinansiering via EU-budgettet, når følgende to betingelser er opfyldt samtidigt:

- Der skal for det første ske en prioritering af projekter, der har en påviselig fælleseuropæisk merværdi, hvor fordelene også tilfalder andre medlemslande end dem, der medvirker til finansieringen f.eks. i form af reduceret forurening, kortere transporttider mv. Støtteniveauet bør i hvert enkelt tilfælde afspejle denne gevinst.
- For det andet, hvis der er risiko for, at fuld brugerbetaling fører til for lavt investeringsniveau i forhold til identificerede velfærdsmålsætninger. Det vil være tilfældet, hvis det privatøkonomiske afkast er lavere end det samfundsøkonomiske afkast.

Danmark har draget betydelig nytte af TEN-midlerne, og har (sammen med Sverige) i alt modtaget ca. 140 mio. euro til anlæg af den faste forbindelse over Øresund. Der ydes allerede i dag op til 50 pct. i TEN-støtte til forstudierne på Femern-Bælt-forbindelsen.¹⁶ Danmark (og Tyskland) kan også fremover forvente at opnå støtte fra TEN efter påbegyndelse af en anlægsfase. En sådan forbindelse vil formentlig være berettiget til TEN-støtte på et forholdsvis højt niveau, idet dens grænseoverskridende del vil falde inden for den højeste støttekategori.

Støttesatser

Danmark har i udgangspunktet ønsket at begrænse de maksimale støttesatser til 30 pct., hvis der kunne påvises en tilsvarende europæisk merværdi. Det er overordentlig vigtigt, at anvendelsesområdet for en sådan sats forbliver meget snævert, og at de konkrete støttesatser motiveres ud fra det enkelte projekts fælleseuropæiske merværdi. Hvis støttesatserne er for høje, vil det betyde, at der inden for den afsatte finansielle ramme kun vil kunne ydes støtte til et begrænset antal projekter.

For så vidt angår støttesatser på over 30 pct. til anlægsarbejder stiller regeringen sig desuden skeptisk over for, om der eksisterer projekter med så stor fælleseuropæisk merværdi. Det vurderes endvidere, at der med støttesatser på op til 50 pct. til anlægsarbejder vil være tale om et program af en anden karakter, end Traktaten (TEF) synes at lægge op til. I artikel 154 anføres, at Fællesskabet skal ”bidrage” til oprettelse og udvikling af transeuropæiske net. Fra dansk side finder man, at en støttesats på 50 pct. er mere end blot et ”bidrag”.

På energiområdet kan Danmark støtte, at der ydes medfinansiering til feasibility-studier (forundersøgelser), idet potentielle investorer kan få belyst den økonomiske/markeds-mæssige bæredygtighed i projektet. Ydermere kan projekter, som siden realiseres, opnå bedre lånevilkår, hvis der er udarbejdet et feasibility-studie med TEN-støtte.

¹⁶ Femern-Bælt projektet står listet i Kommissionens annekks III i forordning (EF) 884/2004 over prioriterede projekter.

Lånegarantier

Det er vigtigt, at garantiordningen indrettes på en hensigtsmæssig måde, idet der ellers kan være risiko for forvridning af incitamentet eller uheldige samspil mellem nuværende eller fremtidige offentlig-private partnerskaber. Fra dansk side kan man derfor støtte formandskabets kompromisforslag, hvor forordningen er nærmere specificeret både i selve hoveddokumentet (artikel 6 (1) (d) og i et annekst.

Komitologi

Fra dansk side støtter man, at der anvendes en forskriftsprocedure.

Rådets juridiske tjeneste (RJT) og Parlamentets juridiske tjeneste er uenige om, hvorvidt der i dette tilfælde er basis for at anvende en forskriftsprocedure med kontrol (kontrolproceduren). I sådanne juridiske tvister henholder Danmark sig generelt til RJTs fortolkning.

Såfremt det måtte vise sig at være juridisk muligt at anvende kontrolproceduren og et kvalificeret flertal i Rådet kan støtte dette, vil Danmark ikke modsætte sig dette.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslaget har været drøftet på en række arbejdsgruppemøder i Finansrådsgruppen. Det væsentligste diskussionsemne forventes fortsat at blive satsernes størrelse, idet en række lande (bl.a. Tyskland, Frankrig, Storbritannien og Sverige) er modstandere af væsentligt højere medfinansieringssatser end de gældende. Andre lande ser derimod Kommissionens foreslåede satser som et minimum eller som værende for lave.

En række lande har desuden været kritiske over for at give Parlamentet øget indflydelse ved at introducere en forskriftsprocedure med kontrol. Ud over den juridiske problemstilling har argumentet været, at en øget inddragelse af Parlamentet kan risikere at trække beslutningerne i langdrag, da beslutningsprocessen bliver mere administrativ tung.

Dagsordenspunkt 6a: **Betalingsdirektivet**

Resumé

Formålet med forslaget er at skabe de juridiske rammer for et indre marked for detailbetalinger. Det skal ske ved at harmonisere reglerne for udbydere af betalingstjenester i EU og for brugen af betalingsinstrumenter. Direktivet vil bl.a. understøtte arbejdet i den europæiske banksektor med at opbygge infrastrukturen for et fælles detailbetalingsområde i euro - Single Euro Payment Area - SEPA. Det finske formandskab forventes at aflægge en fremskridtsrapport på mødet.

Forslaget blev forelagt for Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg den 3. november.

KOM(2005)603

Baggrund og indhold

Kommissionen har beregnet, at omkostningerne ved de nuværende betalingsformidlingsystemer udgør op til 2-3 % af medlemslandenes BNP. Kommissionen henviser til beregninger, der viser, at omkostningerne til betalingsformidling er 8 gange højere i det medlemsland, hvor formidlingen er mindst effektiv i forhold til det mest effektive medlemsland.¹⁷ Effektivisering på området skal bl.a. ske ved overgang fra transaktioner med kontant betaling og betaling med checks til elektroniske betalinger, herunder kreditoverførsler (konto-til-konto-overførsler), betalingservice og kortbetalinger.¹⁸

Den økonomiske og teknologibaserede udvikling har skabt øget mulighed og behov for effektive og moderne betalingssystemer. Det er således Kommissionens hensigt at fremskynde den markeds-mæssige opbygning af et indre marked for betalinger, hvorigennem stordriftsfordele og konkurrence nedbringer omkostningerne ved betalingssystemet.

Kommissionen har den 1. december 2005 udsendt et forslag til direktiv om betalingstjenester i det indre marked samt om ændringer af direktiverne 97/7/EF, 2000/12/EF og 2002/65/EF. Forslagets hjemmel er Traktatens art. 47, stk. 2 og art. 95 (vedtagelse efter den fælles beslutningstagning – art. 251). Forslaget skal ses som et led i udmøntningen af den europæiske bankindustri's arbejde med at opbygge en ny infrastruktur for et fælles detailbetalingsområde i euro - Single Euro Payment Area - SEPA. Formålet med SEPA er, at grænseoverskridende betalingstransaktioner gennemføres mindst lige så hurtigt og billigt som indenlandske betalingstjenester. Direktivet skal understøtte denne proces ved at skabe de lovgivningsmæssige rammer for betalinger i detailledet, således at der ikke eksisterer nationale regler eller standarder, der gør det vanskeligere at foretage grænseoverskridende betalinger i

¹⁷ 34 euro i Nederlandene og 252 euro i Italien om året for en "gennemsnitlig bruger af betalingstjenester. I nogle lande opkræves op til 5 % af forretningernes omsætning ved betaling med betalings-kreditkort.

¹⁸ Kommissionen har udsendt en "impact assessment" om forslaget:

http://ec.europa.eu/internal_market/payments/docs/framework/sec_2005_1535_en.pdf

forhold til nationale betalinger. Direktivet vil regulere betalingstjenester mellem udbydere af disse tjenester (betalingsformidlere) og brugere.

Overordnede bestemmelser

Direktivets anvendelsesområde:

Geografisk afgrænsning: Forslaget omfatter både indenlandske og grænseoverskridende elektroniske betalingstjenester, hvor både betalerens og modtagerens betalingsformidler er beliggende i EU.

Beløb og valutaer: Kommissionen foreslog, at direktivet skulle gælde for overførsler i alle valutaer. Det finske formandskab har imidlertid foreslået, at forslaget alene omfatter betalinger i euro og andre EU-valutaer.

Type af udbydere af betalingstjenester: Forslaget omfatter alle virksomheder, som udfører elektroniske betalingstjenester, særligt kreditinstitutter, udstedere af elektroniske penge, postgiro"institutter" samt en ny type betalingsformidlere kaldet "betalingsinstitutter" som fx udstedere af kreditkort og teleselskaber.¹⁹

Harmonisering:

Forslaget bygger på fuld harmonisering af bestemmelserne, som regulerer retten til at udbyde betalingstjenester samt af bestemmelserne om informationsforpligtelser samt rettigheder og forpligtelser i forbindelse med udbud af betalingstjenester.

Særligt gælder det fx, at der ingen begrænsninger er på de aktiviteter, som en udbyder af betalingstjenesteydelser fra et andet medlemsland udfører i værtslandet på grundlag af en tilladelse fra virksomhedens hjemland. Medlemslandene kan dog fastsætte nationale regler om bl.a. opsigelse af aftaler om betalingstjenester (fx mellem bank og kortholder), begrænsning af "betalerens" tab som følge af misbrug af betalingsmidlet og kortere frister for gennemførelse af indenlandske betalinger.

Principper og mål

De primære mål og principper med forslaget er: 1) øget konkurrence gennem bl.a. retten til fri udveksling af betalingstjenester, og 2) øget gennemsigtighed og informationskrav

Ad 1 Retten til fri udveksling af betalingstjenesteydelser:

Efter forslaget opnår betalingsinstitutter ved meddelelsen af tilladelse i et EU-land ret til at drive grænseoverskridende virksomhed med betalingstjenesteydelser i hele EU. Udbydere af betalingstjenester skal have adgang til betalingsformidlingssystemer efter regler, som er objektive, proportionale, ikke-diskriminerende og ikke begrænser adgangen mere end det er nødvendigt for at beskytte systemet mod økonomiske tab. Grænseoverskridende virksomhed skal anmeldes til hjemlandets tilsynsmyndighed,

¹⁹ Betalingsinstitutterne får ret til at udføre betalingstjenester, herunder udstedelse af betalingskort, udførelse af en betalingstransaktion med elektroniske penge, andre formidlere af betalinger/"pengeforsendere" og mobil/IT-betalinger.

som oplyser værtslandets myndigheder (det land hvor tjenesteydelsen leveres) om "anmeldelsen".

Ad 2 Gennemsigtighed og informationskrav, herunder gebyrregler:

Forslaget indeholder krav til den information bl.a. vedr. gebyr, rentesatser mv., som udbyderne af betalingstjenester skal give deres kunder. Formandskabet foreslår, at en udbyder stiller oplysninger til rådighed gratis. Ønsker brugeren supplerende oplysninger fx i form af flere kontoudtog end standardaftalen kan der dog kræves gebyr for disse. Gebyrer skal være rimelige og omkostningsbaserede. Endvidere må der ikke opkræves betaling for udførelsen af pligter, som efter forslaget påhviler udbyderen, og betaling for tjenester skal være på linje med de faktiske omkostninger.

Det finske formandskab foreslår, at udbydere af betalingstjenester ikke må forhindre betalingsmodtagere (forretninger) i at overvælte gebyrer eller yde prisnedslag for brugen af et betalingsinstrument. Medlemslandene kan dog forbyde overvæltning af gebyrer på brugerne af betalingskort. Formandskabets tekst bidrager til at give medlemslandene mulighed for at fastholde den nuværende finansieringsstruktur af nationale betalingskort, herunder dankortet.

Regler om forbrugerbeskyttelse:

Brugeren af betalingstjenesten skal bære tab på højst 150 euro, der måtte følge af et tabt eller stjålet betalingsinstrument, og som opstår, før brugeren har underrettet udstederen om tyveriet eller bortkomsten. Brugeren af betalingstjenester skal bære alle tab som følge af en uautoriseret transaktion, hvis de skyldes en svigagtig handling eller grov forsømmelse.

Formandskabet foreslår, at indsætte en formulering, der gør det muligt for medlemslandene at opretholde de gældende nationale ansvarsregler i forbindelse med en svigagtig eller groft uagtsom (with intent)²⁰ handling, og herunder særligt tage hensyn til betalingsmidlets sikkerhedsniveau og tilknyttede personlige sikkerhedsforanstaltninger.

Nærhedsprincippet

Kommissionen peger på, at betalinger reguleres gennem en række nationale retsakter, som ofte forhindrer oprettelsen af europæiske betalingsstandarder, konventioner og infrastrukturer.

Manglende retssikkerhed for udbydere og brugere af betalingstjenester og en manglende harmonisering af de centrale rettigheder for udbydere og brugere forhindrer indførelse af tværeuropæiske betalingssystemer, fri udveksling af tjenesteydelser og konkurrence på de nationale markeder for betaling. En indsats på fællesskabsplan vil være et mere effektivt redskab til at nå målene med forslaget.

²⁰ Et eksempel på grov uagtsomhed er fx hvis kort og kode udleveres til en "ven", som anvender kortet til andet end det aftalte.

Det er regeringens vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Forslaget er omfattet af den fælles beslutningstagning. Europa-Parlamentets økonomiudvalg har vedtaget en beretning om forslaget.²¹ I beretningen foreslås bl.a. indførelse af kapital og solvenskrav for virksomheder, der udfører betalingstjenester. Europa-Parlamentet forventes at stemme om forslaget i perioden 11.-14. december 2006.

Det finske formandskab forhandler med Europa-parlamentet med henblik på at opnå enighed mellem Europa-parlamentet og Rådet i en 1. læsning.

Gældende dansk ret

”Lov om visse betalingsmidler” samt ”Lov om grænseoverskridende pengeoverførelser” regulerer området i Danmark.

Efter lov om visse betalingsmidler skal udbydere af betalingsmidler anmelde deres virksomhed til Forbrugerombudsmanden. Loven indeholder bl.a. bestemmelser om forretningssted, oplysningspligt, opsigelsesret til at få beløb tilbageført samt hæftelses- og ansvarsregler.²² Lov om visse betalingsmidler indeholder desuden regler om finansieringen af dankortstrukturen.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Gennemførelsen af forslaget vil betyde, at der skal fastsættes regler om:

- Krav om tilladelse til at drive betalingsformidling
- Oprettelse af et register over virksomheder, der har tilladelse til at drive virksomhed som betalingsformidler
- Tilsyn med betalingsformidlere
- Adgang til betalingssystemer
- Renteberegning/valørdage
- Ansvar for at en betaling kommer frem til "det modtagende institut" i et 3. land.

Endvidere skal en række bestemmelser tilpasses direktivet, særligt:

- Informationskrav ved betalinger
- Regler om ansvar ved uberettiget brug af betalingsmidler
- Udbygning af ankemuligheder
- Accepttidspunkt for gennemførelsen af en betaling
- Tidspunktet for seneste indsigelse mod gennemførelsen af en betaling

²¹ PE 370.218v02-00 dateret 20.9.12006.

²² Ifølge Forbrugerombudsmandens retningslinier vedrørende fjernsalg m.v. i betalingssystemer med betalingskort skal en kortudsteder føre beløb, trukket på et betalingskort tilbage, hvis kortindehaveren gør en række indsigelser gældende, herunder at den bestilte vare ikke er leveret.

- Regler om databeskyttelse og videregivelse af oplysninger

Som konsekvens af forslaget foreslår Kommissionen, at art. 8 i direktiv 97/7/EF om grænseoverskridende pengeoverførsler og art. 8 i direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser (2002/65/EF)²³ ophæves. I konsekvens heraf skal lov om grænseoverskridende pengeoverførsler²⁴ ændres.

Der skal vedtages regler om sanktioner ved overtrædelse af de gennemførte regler.

Kommissionens konsekvensanalyse indeholder ikke beregninger, der gør det muligt at skønne over forslaget statsfinansielle konsekvenser. Endvidere er det vanskeligt på nuværende tidspunkt at anslå de statsfinansielle konsekvenser, da forhandlingerne om indholdet og omfanget af de kompetente myndigheders opgaver og pligter ikke er afsluttet. Det er muligt, at der må afsættes flere ressourcer til det øgede tilsyn med udstedere af betalingsinstrumenter, som forslaget lægger op til. Eventuelle yderligere ressourcer vil som udgangspunkt blive finansieret inden for de relevante ministeriers rammer.

Forslaget berører ikke regler, der fastsættes af regioner, amter og kommuner. Fordele i form af større konkurrence på betalingsformidlingsområdet vil også omfatte offentlige brugere af betalingstjenester. Forslaget berører ikke miljøbeskyttelsen i Danmark.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

De samlede besparelser, der opnås for udbydere og forbrugerne ved indførelsen af fælles regler om udførelsen af betalingstjenester ventes i EU at overstige omkostningerne, der for udbydere består i tilpasning af eksisterende informationsmateriale og edb-systemer.

På længere sigt vil SEPA-infrastrukturen lette gennemførelsen af betalinger i euro.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet

For betalingsformidlere vil konsekvenserne først og fremmest bestå i tilpasning af eksisterende edb-systemer, forretningsgange, ændring af forretningsbetingelser, orientering af kunder m.m. Omkostninger/konsekvenser for branchen vil afhænge af den nærmere afgrænsning af anvendelsesområdet.

²³ Artikel 8: Betaling med kort

Medlemsstaterne påser, at det er muligt for en forbruger:

— at anmode om annullering af en betaling, hvis et betalingskort er blevet anvendt svigagtigt i forbindelse med en fjernsalgsaftale

— at blive krediteret for eller få refunderet det betalte beløb, hvis der er tale om en sådan svigagtig anvendelse.

²⁴ Lov nr. 237 af 21. april 1999.

Høring

Forslaget har været behandlet i EU-Specialudvalget for den finansielle sektor – herunder med deltagelse fra en række organisationer, hvis medlemmer forventes berørt af forslaget. I forbindelse med drøftelsen i februar 2006 af Kommissionens direktivforslag fra december 2005 blev der afgivet en række høringssvar. Næsten alle høringssvar pegede på, at var en række uklarheder i teksten, som burde afklares. Svarene indeholder en række bemærkninger til de enkelte artikler.

Danmarks Nationalbank (DN) støtter forslaget, som vil medvirke til at fjerne de juridiske barrierer for et indre marked for detailbetalinger. En række forhold ved direktivet skal dog præciseres nærmere for at få afklaret forslagets anvendelsesområde. Det drejer sig bl.a. om begrebet "en betalingskonto", der er væsentlig for forståelsen af betalingstjenester i direktivets annek. Tilsvarende skal det klargøres, hvad der forstås ved "et begrænset netværk af nærtstående tjenesteudbydere". Som direktivet foreligger, er det også usikkert, hvilke risici, der knytter sig til betalingsinstitutter. Så længe der er tvivl om disse risici, kan der ikke tages stilling til direktivets tilsynskrav til betalingsinstitutter. DN peger desuden på, at det er vigtigt, at direktivet tager passende højde for, at nogle EU-lande ikke deltager i eurosamarbejdet.

Dansk Aktionærforening lægger vægt på, at danske aktionærer har adgang til sikre og hurtige betalingssystemer ved handel med værdipapirer, og at systemerne har lave omkostninger.

Dansk Handel & Service (DHS) deler Kommissionens ønske om at sikre et velfungerende indre marked for betalinger i EU. DHS peger på, at der ikke bør ændres i eller skabes uklarhed i forbindelse med betaling for brug af betalingsmidler. Gebyrer for brug af betalingsmidler bør kunne gøres synlige for brugerne af betalingsmidlerne.

Finansrådet (FR) peger på, at der er tale om store omkostninger i forbindelse med opbygningen af den nye infrastruktur for betalingstransaktioner i euro. Der findes ikke planer om at opbygge tilsvarende infrastrukturer for andre valutaer (90% af grænseoverskridende betalinger i EU foregår i euro). Besparelser som følge af en ny infrastruktur må derfor ses i lyset af disse investeringer, og der må tages udgangspunkt i løsninger, der er markedsmæssigt grundlag for at etablere. FR mener, at forslaget griber mere ind i den fri prisdannelse, herunder i valørpraksis, end nødvendigt. FR støtter harmonisering inden for det regulerede område. FR ønsker en analyse af forslagets konsekvenser for den eksisterende danske betalingsinfrastruktur. FR peger på, at forslagets frister for overførsel ikke kan opfyldes i alle valutaer. Forslagets anvendelsesområde skal for så vidt angår fristen for overførsel kun omfatte overførsler i euro.

Forbrugerrådet kan overordnet set tilslutte sig, at der bliver skabt et lovgivningsmæssigt fundament for hurtigere og billigere systemer for betalingstjenester. Forbrugerrådet mener, at lov om visse betalingsmidler fungerer ganske hensigtsmæssigt og er stærkt bekymret for, at forslaget vil betyde en forringelse af det danske beskyttelses-

niveau. Rådet tager afstand fra, at det bliver muligt at aftale en passiv accept ved væsentlige ændringer i aftalegrundlaget mellem kortholder og -udbyder. Renten bør kun kunne ændres på objektivi grundlag. Forbrugeren bør kunne opsige en aftale uden omkostninger, hvis aftalevilkårene ændres til ugunst for forbrugeren. Rådet tager afstand fra de foreslåede ansvarsregler, som vil betyde, at forbrugerne vil komme til at hæfte for misbrug med 150 euro og uden begrænsning ved groft misbrug. Rådet støtter medtagelsen af valideringsregler i forslaget. Rådet foreslår, at reglerne i Danmark om beskyttelse af persondata bevares. Der bør endvidere være en generalklausul i lighed med § 4 i lov om visse betalingsmidler, og det bør sikres, at forbrugere ved forudbetalte betalingsmidler kan få tilbagebetalt en restværdi efter gyldighedens udløb.

Oliebranchen fremhæver, at brændstofkort primært har til formål at gøre det lettere for selskabernes kunder at gøre indkøb inden for et (meget) begrænset forretningsområde. Der er knyttet en række begrænsninger til brændstofkort. Der indgår også en række on-lineløsninger i nogle typer kort. Der bør derfor ikke gælde samme regler for brændstofkort som for "bankkort".

Telekommunikationsindustrien (TI) har efterlyst en afklaring af forslagens anvendelsesområde for teletjenester, idet forslagens tekst og den tilhørende "impact assessment" er modstridende. TI peger på, at "forudbetalte telekort" ikke giver mulighed for at identificere den, der foretager opkaldet.

Forslaget har endvidere været drøftet på et møde i EU-Specialudvalget for den finansielle sektor den 16. juni 2006 i den udformning, som forslaget havde umiddelbart inden afslutningen af det østrigske formandskab. På mødet blev de anførte synspunkter uddybet.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er fremsendt nærhedsnotat af 3. februar 2006 til Europaudvalget (KOM(2005)603 – bilag 1) og Erhvervsudvalget. (ERU alm. del – Bilag 230). Der er fremsendt grundnotat den 9. marts 2006 til Europaudvalget (bilag II) og til Erhvervsudvalget (bilag 279). Forslaget blev forelagt for Folketingets Europaudvalg med henblik på forhandlingsmandat den 3. november 2006. Der er fremsendt notat til Folketingets Erhvervsudvalg den 27. oktober 2006 – alm. del bilag 27.

Notat om SEPA-projektet blev forelagt Europaudvalget den 6. oktober forud for ECOFIN-mødet den 10. oktober.

Holdning

Dansk holdning:

Regeringen støtter det overordnede formål med direktivet med opbygning af en EU betalingsinfrastruktur for betalinger i euro, herunder:

- At forslagens gennemførelse sker i nær tilknytning til opbygningen af betalingsinfrastrukturen bag SEPA

- At der skal gælde ensartede regler for sammenlignelige typer af betalingsformidling.
- At krav til - og tilsyn med - virksomheder, der driver betalingsformidling, må være proportionale med de risici, som er knyttet til denne type virksomhed.

Regeringen arbejder for, at beskyttelsesniveauet i forslaget kommer til at svare til det gældende beskyttelsesniveau i Danmark, og at forslaget ikke forringer den indenlandske infrastruktur for betalinger.

På dansk foranledning er der indføjet en bestemmelse i forslaget om, at medlemslandene kan forbyde overvæltning af gebyrer på brugen af nationale betalingsinstrumenter (betalingskort). Der er ligeledes på dansk foranledning indsat en præcisering i forslagets indledende bemærkninger om, at en medlemsstat kan forbyde opkrævning af gebyrer for brug af betalingskort, der er en væsentlig del af den nationale betalingsinfrastruktur. Danmark støtter formandskabets forslag. Formålet med disse ændringer er at sikre den danske dankortaftale.

Danmark støtter formandskabets forslag, der skal gøre det muligt for medlemslandene at opretholde de gældende nationale ansvarsregler i forbindelse med en svigagtig eller groft uagtsom handling, og herunder særligt tage hensyn betalingsmidlets sikkerhedsniveau og tilknyttede personlige sikkerhedsforanstaltninger.

Regeringen arbejder for, at direktivet bliver konkurrenceneutralt og ikke påvirker innovation og udvikling af nye former for betalingstjenester.

Andre landes holdninger:

Der er bred støtte blandt medlemslandene til forslaget vedr. direktiv om betalingstjenester på de dele, der er nødvendige for at gennemføre SEPA-projektet. Der er dog stadig udestående vedr. bl.a. kapital- og solvenskrav for betalingsinstitutterne.

Dagsordenspunkt 6b: Direktivforslag om erhvervelse af større aktieposter i finansielle virksomheder

Resumé

Kommissionen har fremsat forslag til ændring af direktiver, der regulerer finansielle tjenesteydelser mht. bestemmelser om erhvervelse af større aktieposter i finansielle virksomheder. Forslaget har til formål at lette erhvervelsen af større aktieposter på tværs af EU's grænser. Formandskabet søger at opnå politisk enighed om forslaget i Rådet(ECOFIN) den 28. november 2006.

Forslag til direktiv blev fremsat den 12. september 2006. Forslagets hjemmel er Traktatens artikel 47, stk. 2 og 55.

KOM(2006)507.

Baggrund

Ministrene opfordrede på det uformelle ECOFIN-rådsmøde den 11. september 2004 Kommissionen til at undersøge mulige hindringer for grænseoverskridende fusioner og virksomhedsovertagelser i den finansielle sektor. Kommissionen offentliggjorde den 25. oktober 2005 et arbejdsdokument²⁵, hvori resultaterne af dens undersøgelse vedr. grænseoverskridende konsolidering i den finansielle sektor og barriererne herfor blev præsenteret. Undersøgelsen påpeger bl.a., at den grænseoverskridende konsolidering er lavere i den finansielle sektor end i andre sektorer.²⁶

Af barrierer for grænseoverskridende fusioner i den finansielle sektor fremhæver Kommissionen bl.a. processen i forbindelse med tilsynsgodkendelse, herunder de nationale tilsynsmyndigheders restriktive måde at fortolke de gældende egenhedskriterier hos erhververen samt varigheden og uigennemsigtigheden af processen.²⁷

Kommissionen har foretaget sine undersøgelser med udgangspunkt i Kreditinstitutdirektivets artikel 16 (direktiv 2000/12/EF). Artikel 16 foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker direkte eller indirekte at komme i besiddelse af en "kvalificeret andel" i et kreditinstitut, forinden skal underrette de kompetente myndigheder herom med angivelse af størrelsen af den påtænkte kapitalandel.²⁸

²⁵ SEC(2005)1398.

²⁶ Undersøgelsen viser, at næsten halvdelen af det samlede antal fusioner i de ikke-finansielle sektorer har været grænseoverskridende siden 1999, medens kun en femtedel af alle fusioner i den finansielle sektor har fundet sted på tværs af grænserne i EU.

²⁷ Kommissionen har påpeget, at der gennem de senere år har været konkrete eksempler på, at nogle EU-landes nationale tilsynsmyndigheder har forhindret fusioner og opkøb på tværs af EU's grænser på baggrund af uigennemsigtige og tvivlsomme argumenter.

²⁸ I Danmark udgør en kvalificeret andel mindst 10 %.

Der skal ligeledes gives meddelelse, hvis det påtænkes at forøge en besiddelse, så den når op på eller overstiger 20%, 30% eller 50%)²⁹, og hvis en finansiel virksomhed bliver datterselskab.

De kompetente myndigheder skal efter de gældende regler inden for en frist af højst 3 måneder behandle en ansøgning om tilladelse til at erhverve en aktiepost. Tilladelsen til erhvervelse eller forøgelse skal nægtes, hvis myndigheden under hensyn til nødvendigheden af at sikre en sund og forsvarlig forvaltning ikke er overbevist om de nævnte personers hæderlig- og egnethed, dvs. "fit-and-proper"-princippet. Denne beføjelse giver de finansielle tilsynsmyndigheder brede skøns-mæssige beføjelser, herunder især mulighed for at stille betingelser og i sidste ende at modsætte sig, at en udenlandsk finansiel virksomhed overtager en finansiel virksomhed i det pågældende land.

Indhold

På grundlag af undersøgelserne har Kommissionen fremsat et forslag, hvori rammerne, herunder bl.a. regler, kriterier og tidsfrister, for proceduren i forbindelse med tilsynsgodkendelse for større aktieerhvervelse ændres for kreditinstitutter, livs-, skades- og genforsikringsselskaber, investeringsforvaltningsselskaber samt fondsmæglere. Formålet er at opnå en mere effektiv og transparent godkendelsesproces således, at barriererne for konsolideringen på tværs af grænser i den finansielle sektor nedbrydes.

Efter forslaget skal godkendelsesprocessen gøres mere gennemsigtig og smidig ved, at der indføres en maksimal frist på 30 arbejdsdage for behandlingen af ansøgninger om erhvervelse af større aktieposter og regler om tilsynsmyndighedernes mulighed for at modsætte sig overdragelsen. Ønsker myndigheden flere oplysninger, skal dette meddeles senest 5 arbejdsdage efter modtagelsen af ansøgningen. Oplysningerne skal gives til tilsynsmyndigheden inden 10 arbejdsdage. Fristen for behandlingen af ansøgningen forlænges med denne periode. Anmodninger om yderligere oplysninger forlænger ikke behandlingsfristen.

Kommissionen foreslår, at hvis der ikke er truffet en afgørelse inden fristen er udløbet, skal dette betragtes som en godkendelse af erhvervelsen.

Ansøgningen skal indgives til tilsynsmyndigheden i det land, hvor den virksomhed, hvis aktie ønskes erhvervet, er registreret.

²⁹ I medlemslandenes selskabslovgivning findes forskellige grænser for aktiebesiddelsen i et selskab og den indflydelse, som aktiebesiddelsen giver. Fx kan 10 pct. af aktierne (stemmerne) blokere for tvangsindløsning medens 33 pct. blokerer for vedtægtsændringer i den danske aktieselskabslov. Grænserne i Kommissionens forslag finder anvendelse som supplement til disse grænser og berører alene godkendelse af aktieopkøbet set fra en tilsynsmæssig vinkel.

Kriterierne, der lægges til grund for den tilsynsmæssige vurdering af aktieerhvervelsen, er:

1. erhververens omdømme
2. omdømme af og erfaring hos de personer, som i fremtiden skal lede den finansielle virksomhed
3. finansiell bæredygtig dvs. at erhververen er velfunderet set i lyset af den pågældende type finansiell virksomhed, hvori der søges aktieerhvervelse
4. om det "overtagne selskab" fortsat vil kunne opfylde sine forpligtelser i forhold til sektorregler mv., og
5. om der ved overtagelsen foreligger en øget mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Myndighederne skal offentliggøre en liste med de oplysninger, som vil blive krævet i forbindelse med behandlingen af ansøgningen. Kravene til oplysninger må ikke være mere omfattende end nødvendigt. Hvis der behandles flere ansøgninger om aktieerhvervelse i samme selskab skal erhververne behandles på en ikke-diskriminerende måde.

Der indføres desuden en procedure for, hvordan medlemslandenes myndigheder skal samarbejde. Tilsynsmyndighederne i aktieerhververens hjemland og i det land, hvor den finansielle virksomhed har fået tilladelse til at drive virksomhed (hjemlandet), skal arbejde tæt sammen. Herunder skal de på anmodning udveksle alle relevante oplysninger. Når erhververen kommer fra et 3. land, skal værtslandet som hidtil alene behandle ansøgningen.

Endelig foreslår Kommissionen, at den hurtigt skal kunne kræve kopi af de dokumenter, som tilsynsmyndigheden bygger sin afgørelse på. Dokumenterne skal være undergivet tavshedspligt for Kommissionens medarbejdere og skal alene benyttes til vurderingen af myndighedens afgørelse.

Hjemmelsgrundlag

Forslagets hjemmel er Traktatens artikel 47, stk. 2 og 55. Beslutning træffes ved kvalificeret flertal.

Nærhedsprincippet

De gældende direktiver om finansielle tjenesteydelser indeholder allerede regler om godkendelse af større aktieoverdragelser – bortset fra forslaget om, at Kommissionen skal have ret til at kræve grundlaget for et afslag udleveret efter en særlig hurtig procedure. Formålet med forslaget er, at lette grænseoverskridende virksomhedsopkøb i den finansielle sektor, hvilket ikke kan opnås af medlemslandene alene.

Regeringen vurderer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentets har endnu ikke indledt behandlingen af forslaget.

Gældende dansk ret

I medfør af § 61, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed skal enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret andel på 10 % eller derover, jf. § 5, stk. 3, i en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed, på forhånd underrette Finanstilsynet. Finanstilsynet skal godkende den påtænkte erhvervelse. Det samme gælder ved en forøgelse af den kvalificerede andel, der medfører, at denne efter erhvervelsen vil udgøre eller overstige en grænse på henholdsvis 20 %, 33 % eller 50 % af selskabskapitalen eller stemmerettighederne, eller medfører, at den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed bliver en dattervirksomhed.

En tilsvarende regel findes i § 10, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.

Forslaget berører ikke forbrugerbeskyttelsesniveauet og miljø i Danmark.

Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Procentgrænserne for godkendelse af erhvervelse af aktieposter i Lov om finansiel Virksomhed skal justeres. De foreslåede kriterier, der må anvendes ved behandlingen af ansøgninger, samt tidsfrister skal indarbejdes i Lov om finansiel Virksomhed og Værdipapirhandelsloven.

Godkendelsesproceduren for indenlandske aktieerhvervelser i finansielle virksomheder påvirkes ikke af forslaget.

Forslaget medfører ikke øgede omkostninger for Finanstilsynet ved behandlingen af ansøgninger.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Formålet med forslaget er at nedbryde barriererne for den grænseoverskridende konsolidering i den finansielle sektor mhp. fremme af det indre marked. Herved øges konkurrencen i den finansielle sektor på tværs af grænserne, hvilket ventes at medføre en samfundsøkonomisk gevinst.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Kommissionen anfører, at forslaget ikke medfører nye administrative byrder. Angivelsen af de kriterier, som myndighederne skal lægge til grund samt listen med dokumentationskrav vurderes at indebære en lettelse for aktieerhververne og deres udarbejdelse af ansøgningen. Særligt fastlæggelsen af en samarbejdsprocedure for tilsynsmyndighedernes godkendelse af aktieoverdragelser vil kunne betyde en lettelse.

Høring

Forslaget har været forelagt EU-Specialudvalget for den finansielle sektor som ikke har afgivet bemærkninger til Kommissionens forslag.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Europaudvalget. ECOFIN-rådet har vedtaget rådskonklusioner om grænseoverskridende virksomhedsopkøb i den finansielle sektor på møderne den 8. november 2005 og 5. maj 2006. Konklusionerne har været nævnt i Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmøderne. Der er desuden sendt et grundhedsnotat til Folketingets Europaudvalg.

Holdning*Dansk holdning*

Danmark støtter generelt Kommissionens bestræbelser på at fjerne hindringer for grænseoverskridende fusioner og virksomhedsopkøb og støtter generelt Kommissionens forslag.

Andre landes holdninger

De øvrige medlemslande støtter generelt Kommissionens forslag og dets hensigt. Der er dog en gruppe lande, der arbejder for bl.a. længere frister, udvidelse af kriterier samt finder at forslaget om Kommissionens ret til at få udleveret grundlaget for et afslag for vidtgående.

Dagsordenspunkt 6c: Clearing og afvikling – code of conduct

Resumé

Kommissionen ventes i opfølgning på ECOFIN den 10. oktober 2006 at orientere om sagen vedr. clearing og afvikling, herunder primært indholdet af sektorens nyudsendte "Code of Conduct" på området.

Baggrund og indhold

Kommissionen udsendte i maj 2002 og maj 2004 meddelelser om clearing og afvikling. Den første meddelelse havde karakter af et problemkatalog, medens den anden med titlen "Meddelelse om clearing og afvikling i Den Europæiske Union – vejen frem" (Kom (2004) 312) i højere grad var et egentligt oplæg til initiativer på området.

Ifølge meddelelserne har de senere års internationalisering skabt et øget behov for, at værdipapirer kan handles sikkert og effektivt, herunder omkostningseffektivt, på tværs af grænserne. Forskelle i nationale markeder og lovgivning har besværliggjort og fordyret den grænseoverskridende clearing og afvikling af værdipapirer. Kapitalmarkederne har ifølge meddelelsen påbegyndt en konsolideringsproces, hvor clearing- og afviklingssystemer ved samarbejde og/eller fusioner i industrien søger at imødegå de problemer, som forskelle i teknik, markedspraksis og lovgivning har medført. Kommissionens udgangspunkt var, at konsolideringen ville fortsætte, og at den skulle understøttes. Dette nødvendiggør blandt andet, at der gives investorer, markeder samt clearing- og afviklingssystemer fuld valgfrihed med hensyn til opbevaring og clearing/afvikling af værdipapirer.

Af konkrete problemer i forbindelse med clearing og afvikling er flg. blevet fremhævet:

1. Manglende valgfrihed i forhold til, hvor man vil udstede eller opbevare sine værdipapirer
2. Omkostningerne ved at foretage grænseoverskridende clearing og afvikling
3. Manglende mulighed for i praksis at tilbyde clearing og afvikling over grænserne
4. Manglende rammer for grænseoverskridende tilsyn/overvågning
5. Konkurrencemæssige skævheder på grund af særlige krav til eller fordele for visse udbydere af clearing- og afviklingsydelser, for eksempel banker (bl.a. solvenskrav)
6. Vanskeligheder ved udstedelse og opbevaring af værdipapirer mere end et sted som følge af visse skattetekniske og selskabsretlige forskelligheder
7. Retlig usikkerhed som følge af forskelle i medlemsstaternes lovgivning vedrørende rettigheder over værdipapirer i forbindelse med grænseoverskridende clearing og afvikling.

Meddelelsen vedrørte først og fremmest tiltag som Kommissionen på daværende tidspunkt ikke mente, man kunne overlade til markedet selv, herunder bl.a. ideen om et direktiv vedr. adgangsrettigheder, kapitalkrav, tilsyn, m.v.

Seneste meldinger fra Kommissionen:

I juli samt oktober d.å. meddelte kommissær McCreevy imidlertid i en tale til både Europa Parlamentet og ECOFIN, at det var hans opfattelse, at de problemer, der er på området, løses bedst af markedsdeltagerne selv i form af en "code of conduct", og at regulering på nuværende tidspunkt kan være en hindring for processen. Bl.a. blev den kommende implementering af MiFID-direktivet (direktivet om markedet for finansielle instrumenter) fremhævet som en vigtig faktor, der er med til at forbedre området, og McCreevy argumenterer, at effekten af dette direktiv skal nå at have fuldt gennemslag. Kommissionen har derfor besluttet i første omgang *ikke* at fremsætte et direktiv på området, men indtil videre overlade det til markedsaktørerne at adressere problemerne. McCreevy pegede på behovet for, at løsninger gennemføres hurtigt.

De europæiske børsers, centrale clearingmodparters samt værdipapircentralers interesseorganisationer – FESE, EACH, og ESCDA³⁰ – har den 7. november 2006 udsendt "European Code of Conduct for Clearing and Settlement". "Code of conduct" (kodeks) træder i kraft i 3. etaper:

1. Foranstaltninger til gennemførelse af større prisgennemsigtighed (inden udgangen af 2006)
2. Enighed om køreplan og betingelser i forhold til sikring af en effektiv adgang til børser og afviklingssystemer på en fair, gennemsigtig og ikke-diskriminerende måde, og således at samspillet mellem systemerne understøttes (inden 30. juni 2007).
3. Adskillelse af de væsentligste clearing- henholdsvis afviklingsydelse og bogføringen af disse (inden 30. december 2007) samt adskillelse af betaling for de enkelte ydelser og aktiviteter (inden 30. december 2007).

Ad 1) Prisgennemsigtighed

Inden udgangen af 2006 skal alle medlemmer af de tre underskrivende organisationer offentliggøre deres priser på et lettilgængeligt sted på deres hjemmesider. Offentliggørelsen skal herudover omfatte rabatter og særordninger, således at enhver har reel mulighed for at sammenligne priserne. Der skal skelnes mellem engangsbetalinger, for eksempel tilslutningsgebyrer, transaktionsrelaterede priser, priser for depotydelse samt priser for eventuelle andre kunderelaterede ydelser.

De såkaldte Giovannini rapporter, der er udarbejdet på foranledning af Kommissionen, har fremhævet mangel på prisgennemsigtighed som barriere for grænseoverskridende handel på området. Kodeks vil således medvirke til fjernelse af denne barriere, ligesom øget prisgennemsigtighed forventes at medvirke til lavere omkostninger ved grænseoverskridende handel.

³⁰ FESE (Federation of European Securities Exchanges), EACH (The European Association of central Counterparty Clearing Houses) og ESCDA (The European Central Securities Depositories Association.)

Ad 2) Adgangsbetingelser

Med det formål at give markedsdeltagerne mulighed for selv at vælge, hvilken serviceudbyder de vil anvende til gennemførelse af henholdsvis handel, clearing og afvikling indeholder kodeks krav om, at de enkelte medlemmer af de tre underskrivende organisationer skal give mulighed for medlemskab hos hinanden samt åbne op for modtagelse af transaktioner fra andre parter (interoperability). En værdipapircentral skal for eksempel som udgangspunkt give en hvilken som helst clearingcentral mulighed for enten at blive medlem heraf på sædvanlige tilslutningsvilkår eller mulighed for at sende de clearede transaktioner til afvikling i værdipapircentralen. Medlemskab på sædvanlige tilslutningsvilkår kan som udgangspunkt ikke nægtes, medens et ønske om ”interoperability” kan afvises af økonomiske og risikomæssige grunde. Kodeks indeholder endvidere en forpligtelse til at anvende en mægler i tilfælde af konflikter.

Ad 3) Adskillelse af ydelser og bogføring

Medens krav til prisgennemsigtighed i kodeks i første omgang kun relaterer sig til aktuelle priser og ydelser, medfører kravet om adskillelse af ydelser, at medlemsorganisationerne splitter deres ydelser op i enkeltkomponenter, i det omfang dette ikke allerede er tilfældet. I forhold til bogføring skal der fastsættes særskilte priser for de enkelte komponenter, og der skal faktureres således, at den enkelte deltager efterfølgende kan se, hvad der er betalt for de enkelte typer af ydelser eller på anden vis gives mulighed for et sådant overblik.

På nuværende tidspunkt er anvendelsen af kodeks begrænset til handel, clearing og afvikling af aktier. Når den er implementeret, vil der blive taget stilling til, hvorledes den kan udvides til også at omfatte obligationer og derivater. De tre underskrivende organisationers medlemmer er imidlertid frit stillet med hensyn til også at anvende kodeks på andre områder end for aktier.

Kommissær McGreevy har påpeget, at såfremt markedet ikke selv løfter opgaven og skaber de nødvendige ændringer og resultater inden for de angivne frister, vil Kommissionen senere stille forslag om eventuelle nødvendige tiltag ved eventuel regulering.

Det forventes, at kommissær McCreevy på rådsmødet kort vil orientere om, at industrien for clearing og afvikling har udsendt kodeks samt indhold heri. Orienteringen forventes at omfatte en bemærkning om, at Kommissionen vil følge markedet for at vurdere, om den fungerer efter hensigten. Det fremgår af en tale holdt af kommissær McCreevy den 7. november 2006, at kommissæren betragter kodeks som et vigtigt skridt i forhold til at adressere problemerne på området. Han opfordrer til, at kodeks udvides til andre værdipapirer end aktier snarest muligt.

Europa-Parlamentets holdning

Kommissionens meddelelser har tidligere været behandlet i Europa-Parlamentet, der har støttet Kommissionens synspunkter. Parlamentet menes ikke at have udtalt sig om Kommissionens udspil vedr. markedets egen adressering af problemerne i form af en kodeks.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Gældende dansk ret

Udsendelsen af kodeks for clearing og afvikling berører ikke i sig selv gældende dansk ret.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Drøftelsen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Drøftelsen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser. Kodeks har til formål at lette gennemførelsen af det indre marked for handel med værdipapirer og ventes herigennem at medføre en samfundsmæssig gevinst.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Hensigten med udsendelse af kodeks blev omtalt i Folketingets Europaudvalg den 6. oktober forud for ECOFIN-mødet den 10. oktober 2006.

Holdning*Dansk holdning*

Fra dansk side støtter man Kommissionens nye tilgang på området og udsendelsen af kodeks. Udviklingen bør imidlertid følges tæt, ligesom det vil være hensigtsmæssigt med en løbende dialog Kommissionen og medlemsstaterne imellem. Når der tegner sig et mere sikkert billede af reguleringsbehovene, kan spørgsmålet om et direktiv tages op på ny.

Andre landes holdninger

Medlemslandene ventes generelt at forholde sig positivt til kodeks og støtte Kommissionens linje i sagen, men det kan ikke udelukkes, at nogle lande senere i lyset af erfaringerne vil foreslå egentlig regulering.

Dagsordenspunkt 7a: Alkoholbeskatning

Resumé

Kommissionen har fremsat forslag om at justere minimumssatserne for punktafgifter på alkohol og alkoholholdige drikkevarer, således at realværdien af satserne genoprettes. På ECOFIN-mødet den 7. november 2006 kunne der ikke opnås enighed om forslaget, idet stigningen i afgiften på øl ikke kunne accepteres af flere medlemslande. Formandskabet forventes at præsentere et kompromisforslag forud for ECOFIN-mødet den 28. november 2006.

KOM(2004)223, KOM(2006)486

Baggrund og indhold

Fællesskabets rammelovgivning for punktafgifter på alkohol og alkoholholdige drikkevarer er indeholdt i to direktiver:

1. Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer: Direktivet indeholder definitionen på de produkter, der er underlagt punktafgifter, og specificerer metoden for beregning af afgiften samt de kriterier, der bestemmer, om visse produkter kan omfattes af undtagelser eller reducerede satser.
2. Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer: Direktivet angiver minimumssatserne for hver produktkategori.

I henhold til artikel 8 i direktivet om minimumssatserne skal Rådet hvert andet år gennemgå de i direktivet fastsatte punktafgiftssatser på grundlag af en rapport og et eventuelt forslag om justering fra Kommissionen. I overensstemmelse med denne bestemmelse blev Kommissionens første rapport fremlagt den 13. september 1995.

Kommissionens seneste rapport blev fremlagt den 26. maj 2004 efter en høringsproces med inddragelse af nationale myndigheder, repræsentanter for erhvervslivet og interessegrupper. Rapporten konkluderede, at det er nødvendigt med en indbyrdes tilnærmelse af de enkelte medlemsstaters punktafgiftssatser for at mindske konkurrenceforvridninger og risikoen for svig.

I betragtning af, at der er meget forskellige synspunkter i medlemsstaterne om minimumssatsernes rette niveau, og at en ændring af satserne kræver enstemmighed, fremsatte Kommissionen ikke samtidig et forslag. I stedet anførte Kommissionen, at den ønskede en bred debat om afgiftssatserne i Rådet, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. På grundlag af debatten ville Kommissionen træffe beslutning om, hvorvidt den ville fremsætte forslag om alle eller nogle af de spørgsmål, der er behandlet i rapporten.

Rådet udtrykte i debatten bred enighed om, at minimumspunktafgiftssatserne burde justeres for at kompensere for inflationen og dermed genoprette deres realværdi, således at det indre marked uden fiskale grænser kan fungere tilfredsstillende.

Kommissionen har derfor fremsat forslag om at forhøje minimumssatserne. På baggrund af den årlige ændring i HICP (det harmoniserede forbrugerprisindeks) har Kommissionen beregnet, at den samlede prisstigning i EU som helhed for perioden 1. januar 1993 til 31. december 2005 har været på ca. 31 pct.

Kommissionen foreslår at ændre direktivet om minimumssatserne på følgende måde:

- Minimumssatserne for alkohol, mellemklasseprodukter (fx sherry og portvin) og øl forhøjes med virkning fra 1. januar 2008 i overensstemmelse med inflationen fra 1993 til 2005 med 31 pct.
- Ved hjælp af undtagelser indrømmes der overgangsperioder frem til 1. januar 2010 for de medlemsstater, der kan have vanskeligheder med at øge deres nationale satser inden 1. januar 2008 til de forhøjede minimumssatser, idet en sådan overgangsperiode gøres afhængig af den indsats, der kræves af den pågældende medlemsstat.
- Fremgangsmåden vedrørende gennemgangen af satserne i artikel 8 i direktivet gøres mere fleksibel og mindre besværlig, og undersøgelsesperioden forlænges fra 2 til 4 år.

Eftersom minimumssatsen for vin i 1992 blev aftalt til nul, er satsen på vin ikke omfattet af satsforhøjelserne.

De konkrete ændringer af minimumssatserne fremgår af tabel 1.

Tabel 1				
Alkoholforslag – ændring af minimumssatser				
Produkter	Sats udtrykt pr.	Nuværende		Kommissionens forslag (indeksering pr. 31.12.2005)
		Minimumssatser	Danske afgifter	
Vin (mousserende og ikke-mousserende)	Liter	0 kr./l (0 euro/l)	3,90 kr./l (0,52 euro/l) (ethanolindhold på over 1,2 pct. vol., men ikke over 6 pct. vol.) 6,14 kr./l (0,82 euro/l) (ethanolindhold på over 6 pct. vol., men ikke over 15 pct. vol. (bordvin))	0 kr./l (0 euro/l)
Mellem-klasse-produkter (fx sherry og portvin)	Liter	3,38 kr./l (0,45 euro/l)	9,20 kr./l (1,23 euro/l) (ethanolindhold på over 15 pct. vol., men ikke over 22 pct. vol. (hedvin)) ³ . Tillægsafgift for mousserende vine og champagne på 3,06 kr./l (0,41 euro/l)	4,43 kr./l (0,59 euro/l)
Øl	Liter (alkoholgrad) ¹	14,03 kr./l (1,87 euro/l) 100 pct. ren alkohol	50,90 kr./l (6,79 euro/l) 100 pct. ren alkohol ²	18,38 kr./l (2,45 euro/l) 100 pct. ren alkohol
Alkohol	Liter ren alkohol (100 pct. vol.)	41,25 kr./l (5,50 euro/l)	150,00 kr./l (20 euro/l)	54,00 kr./l (7,20 euro/l)

1) For en ½ liter øl med en alkoholprocent på 5 pct. betyder inflationskorrektionen, at minimumssatsen stiger fra 0,0467 euro til 0,0612 euro, dvs. med 0,0145 euro svarende til 11 øre.

2) Afgiften beregnes fra og med 1. oktober 2004 efter en glidende alkoholskala ud fra øllets indhold af 100 pct. ren alkohol (ethanolindholdet).

3) Varer på over 22 pct. vol. henhører under spiritusafgiftsloven.

Eftersom de danske punktafgiftssatser på alkohol og alkoholholdige drikkevarer er højere end de foreslåede nye minimumssatser, vil Kommissionens forslag ikke have konsekvenser for Danmark.

På ECOFIN-mødet den 7. november 2006 kunne der ikke opnås enighed om forslaget, idet stigningen i ølafgiften ikke kunne accepteres af flere medlemslande, og idet enkelte lande herudover ønskede særordninger for nogle specielle produkter.

Kommissær Kovacs har i et brev til ECOFIN-ministrene fremsat følgende kompromisforslag:

- Inflationsreguleringen begrænses til at omfatte årene fra 2004 og frem. Det medfører, at minimumssatserne øges med 4,5 pct.
- De nye satser træder i kraft i 2008.
- Der vil ikke være mulighed for at anvende overgangsordninger.
- Der indføres en automatisk inflationsregulering, som medfører justering af minimumssatserne hvert tredje år og giver medlemslandene seks måneder til at foretage nødvendige tilpasninger.

Formandskabet forventes at fremsætte et kompromisforslag forud for ECOFIN-mødet den 28. november 2006.

Hjemmelsgrundlag

Forslagets hjemmel er EF-traktatens artikel 93 (vedtagelse med enstemmighed).

Nærhedsprincippet

Forslaget hører under Fællesskabets og medlemsstaternes delte kompetence, hvorfor nærhedsprincippet finder anvendelse.

I forhold til det overordnede formål, at der på fællesskabsplan fastsættes regler, der sikrer, at det indre marked fungerer tilfredsstillende uden fiskale grænser, er det nødvendigt med en fællesskabstilgang på området.

Forslaget indebærer en ændring af et eksisterende regelsæt, hvorefter der sker en forhøjelse af allerede fastsatte minimumspunktafgiftssatser for alkohol og alkoholholdige drikkevarer. Forslaget medfører en genskabelse af realværdien for satserne, som Rådet blev enig om i 1992.

Det er derfor på det foreliggende grundlag regeringens vurdering, at nærhedsprincippet er overholdt.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal høres, jf. EF-traktatens artikel 93. Der foreligger endnu ikke en udtalelse fra Europa-Parlamentet.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

De danske regler for punktafgifter på alkohol og alkoholholdige drikkevarer findes i spiritusafgiftsloven samt øl- og vinafgiftsloven.

Forslaget har ingen konsekvenser for dansk lovgivning.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget har ikke statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have særlige samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (ECOFIN) den 7. november 2006.

Kommissionens rapport af 26. maj 2004 om afgiftssatser pålagt alkohol og alkoholholdige drikkevarer har været forelagt for Folketingets Europaudvalg i forbindelse med ECOFIN den 7. december 2004 og 12. april 2005.

Holdning*Dansk holdning*

Danmark støtter Kommissionens forslag til ændring af alkoholbeskatningsdirektivet, da det er vigtigt for et velfungerende indre marked, at der fortsat arbejdes på en højere grad af harmonisering af afgifterne på alkohol og alkoholholdige drikkevarer.

Danmark arbejder endvidere for, at der også bliver indført en minimumssats på vin.

Danmark er positiv over for at indføre en automatisk inflationskorrektion af minimumssatserne.

Andre landes holdninger

Et flertal af medlemslande støtter Kommissionens forslag. Enkelte medlemslande kan dog ikke støtte en forhøjelse af minimumssatsen for øl, og enkelte lande ønsker særordninger for egne produkter.

Nogle medlemslande forventes at kunne støtte et kompromisforslag baseret på forslagene fremsat af Kommissær Kovacs, men det er uvist hvor mange.

Dagsordenspunkt 7b: Rejsegodsdirektivet

Resumé

Kommissionen har fremsat forslag om at justere rejsegodsdirektivet, herunder bl.a. beløbsgrænsen for indførelse af varer fra tredjelande. Forslaget blev drøftet på ECOFIN-mødet den 7. november 2006, men der kunne ikke opnås enighed om forslaget. Formandskabet forventes at fremsætte et nyt kompromisforslag forud for ECOFIN den 28. november 2006.

KOM(2006)76

Baggrund og indhold

Rådets direktiv 69/169/EØF af 28. maj 1969 (rejsegodsdirektivet) fastsætter en harmonisering af lovgivningen om fritagelse for moms og punktafgifter på varer indført af rejsende, der kommer fra tredjelande. Direktivet er løbende blevet tilpasset udviklingen i EU.

I lyset af udvidelsen af EU og det forhold, at Fællesskabets ydre grænse nu omfatter blandt andet Rusland og Ukraine, er det blevet nødvendigt at foretage endnu en tilpasning.

Inflationsudviklingen har endvidere udhulet realværdien af den nuværende beløbsgrænse for indførsel af varer fra tredjelande – 175 euro fastlagt i 1994 – hvorfor det er nødvendigt at foretage en justering for at genskabe realværdien. En højere beløbsgrænse vil endvidere bidrage til at mindske de administrative byrder for både rejsende og toldmyndighederne og give toldmyndighederne mulighed for at koncentrere sig mere om bekæmpelse af smugleri af større omfang.

Herudover trænger direktivet til en generel modernisering og tilpasning til de nuværende krav til retsaktens udformning.

På den baggrund har Kommissionen den 24. februar 2006 fremsat forslag til ændring af rejsegodsdirektivet.

Kommissionens forslag

Kommissionens forslag består primært af følgende:

- A. En forhøjelse af den nuværende beløbsgrænse for indførsel af varer fra tredjelande fra 175 euro (1.350 kr.) til 220 euro (1.650 kr.), idet der dog indføres en sondring mellem flyrejsende (en beløbsgrænse på 500 euro (3.750 kr.)) og andre rejsende (en beløbsgrænse på 220 euro).
- B. Indførelse af et kvantitativt loft på 16 liter for øl og forhøjelse af det kvantitative loft for vin fra 2 til 4 liter.
- C. Indførelse af en fællesskabsordning for nedsatte kvantitative lofter for tobaksvarer.
- D. Afskaffelse af de kvantitative lofter for parfume, kaffe og te.

- E. En forhøjelse af afgiftsbeløbet, som medlemsstaterne kan undlade at opkræve ved indførsel af varer, fra 5 euro (37,50 kr.) til 10 euro (75 kr.).
- F. En revision af bestemmelserne og strukturen for at forenkle direktivet og gøre det lettere læseligt.

Ad A:

Kommissionen har foreslået at indføre en sondring og følgelig at anvende forskellige beløbsgrænser afhængigt af den rejsendes transportform (land- og søtransport kontra flytransport). Sondringen indebærer, at det vil være muligt at købe mere med hjem, såfremt man rejser ind i et EU-land med fly. Det betyder, at det vil være muligt at indføre dyrere varer såsom et ur, en computer, smykker, pels osv. En lavere grænse for landtransport vil forhindre, at der eksempelvis bliver købt større og dyrere forbrugsgoder såsom hårde hvidevarer eller eksempelvis tøj i tredjelande.

Problemet ved at have en høj beløbsgrænse for landtransportrejsende er, at det er nemmere at foretage rejsen ofte. Det er også muligt med fly men traditionelt mere kostbart, hvorfor man kunne give flypassagerer lidt mere råderum ved at sætte grænsen højere.

Forslaget om en forhøjelse af beløbsgrænsen fra 175 euro til 220 euro er en justering, som indebærer, at beløbsgrænsen vil få den samme realværdi, som den havde, da den sidste gang blev fastlagt (i 1994), idet inflationen i EU som helhed i perioden 1. januar 1994 til 31. december 2004 har været på ca. 25 pct.

Ad B:

Rejsegodsdirektivet omfatter på nuværende tidspunkt ikke et loft for øl, selvom øl er stærkt beskattet i nogle medlemsstater. Samtidig er der mængdebegrænsning for afgiftsfri indførsel af andre alkoholholdige drikkevarer, blandt andet er der en grænse på 2 liter for vin.

I det lys har Kommissionen foreslået, at der indføres en kvantitativ begrænsning for øl. Dette forventes at kunne medvirke til at løse problemerne for visse medlemsstater, der grænser op til tredjelande, hvor afgiftsniveauet er betydeligt lavere.

For at få en højere grad af tilnærmelse mellem grænserne for indførsel af øl og vin foreslås der et kvantitativt loft på 16 liter for øl og en forhøjelse af det kvantitative loft for vin fra 2 til 4 liter. Øl er typisk med en alkoholprocent på omkring 3-5 pct. og vin på 11-14 pct., hvorfor der sker en vis tilnærmelse i mængden af alkohol ved at tilnærme mængderne som foreslået.

Ad C:

Ifølge EF-traktatens artikel 152 skal alle Fællesskabets politikker sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau. Desuden anbefaler WHO-rammekonventionen om tobakskontrol, som EU ratificerede den 30. juni 2005, at de kontraherende parter

forbyder eller begrænser salget til internationale rejsende og/eller disses indførelse af told- og afgiftsfri tobaksvarer.

På nuværende tidspunkt har EU-landene en grænse for indførelse af cigaretter fra tredjelande på 200 cigaretter. Med forslaget får landene mulighed for at indføre to grænser: en lav grænse på 40 cigaretter og en høj grænse på 200 cigaretter. Forslaget giver medlemsstaterne mulighed for at sondre mellem flyrejsende og andre rejsende, hvad angår lofterne for tobaksvarer.

Ad D:

Kommissionen foreslår, at den beløbsmæssige tærskel også vil omfatte indkøb af parfume, kaffe og te, som under den nuværende ordning kan foretages ud over den beløbsmæssige tærskel, da der er specifikke kvantitative lofter for disse varer.

Forslaget om at fjerne de kvantitative lofter for parfume, kaffe og te skal blandt andet ses i lyset af, at det kun er få EU-lande, der har punktafgifter på disse varer.

Ad E:

Kommissionen foreslår, at det afgiftsbeløb, som medlemsstaterne kan undlade at opkræve ved indførelse af varer, forhøjes blandt andet på grund af inflationsudviklingen. Kommissionen foreslår, at beløbet sættes op fra 5 euro til 10 euro.

Ad F:

Der er foretaget en række hovedsageligt redaktionelle forbedringer for at bringe teksten i overensstemmelse med de nuværende krav til udformningen af retsakter og dermed fjerne eventuelle tvetydigheder. Desuden er de tredjelande, som direktivet også skal anvendes i forbindelse med, blevet defineret.

Kompromisforslag

På baggrund af drøftelser i rådsarbejdsgruppen fremsatte formandskabet forud for ECOFIN-mødet den 7. november 2006 et kompromisforslag, som var baseret på Kommissionens forslag, men som justerede Kommissionens forslag således:

1. En forhøjelse af den nuværende beløbsgrænse for indførelse af varer fra tredjelande fra 175 euro til 300 euro (2.250 kr.).
2. Forslaget om sondring mellem transportformer bortfalder.
3. Medicinske produkter til den rejsendes eget behov lægges ikke ind under beløbsgrænsen.
4. Kommissionen skal hvert fjerde år udarbejde en evalueringsrapport, som sendes til Rådet første gang i 2012.

På ECOFIN-mødet den 7. november 2006 kunne et flertal af medlemslandene tilslutte sig formandskabets kompromisforslag og endvidere acceptere en beløbsgrænse på 350 euro. Et medlemsland ønskede imidlertid en højere beløbsgrænse og modsatte sig derfor forslaget. Der blev således ikke opnået enighed om forslaget.

Kommissær Kovacs har i et brev til ECOFIN-ministrene fremsat forslag om at justere formandskabets kompromisforslag ved at genindføre sondringen mellem transportformer med en beløbsgrænse for flyrejsende på 500 euro og 300 euro for andre rejsende.

Formandskabet forventes at fremsætte et nyt kompromisforslag forud for ECOFIN-mødet den 28. november 2006.

Hjemmelsgrundlag

Forslagets hjemmel er EF-traktatens artikel 93 (vedtagelse med enstemmighed).

Nærhedsprincippet

Området hører ikke under Fællesskabets enekompetence, hvorfor nærhedsprincippet finder anvendelse.

Bestemmelserne for privates indførsel af varer er fastlagt i rejsegodsdirektivet fra 1969, og det er derfor Kommissionens vurdering, at medlemslandene ikke kan foretage ændringer på egen hånd, da bestemmelserne i rejsegodsdirektivet kun kan ændres ved en fællesskabsretsakt og ikke ved en afgørelse truffet af en medlemsstat. Kommissionen vurderer endvidere, at en indsats på fællesskabsplan vil være mere effektiv til at nå forslaget mål og sikre ligebehandling af borgerne i EU, hvorfor Kommissionen vurderer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

På det foreliggende grundlag er det regeringens vurdering, at nærhedsprincippet er overholdt i forhold til det overordnede formål, at der på fællesskabsplan fastsættes regler i forhold til privates indførsel af varer fra tredjelande.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal høres, jf. EF-traktatens artikel 93. Der foreligger endnu ikke en udtalelse fra Europa-Parlamentet.

Gældende dansk ret og forslaget konsekvenser herfor

Reglerne om told- og afgiftsfrihed for rejsegods m.v. findes i kapitel 10 i bekendtgørelse nr. 992 af 19. oktober 2005 om toldbehandling, hvor afgiftsfrihed ved indrejse fra et tredjeland findes i §§ 111-114. En vedtagelse af direktivændringerne indebærer, at bestemmelserne i § 111 og § 112 skal ændres.

Statsfinansielle konsekvenser

Kompromisforslaget indebærer følgende statsfinansielle konsekvenser:

Ad A – forhøjelse af beløbsgrænsen:

Det skønnes, at den samlede værdi af rejsegods vil blive forøget med ca. 100 mio. kr. Afgift heraf udgør ca. 25 mio. kr., som er det statslige provenutab. Skønnet er forbundet med en vis usikkerhed.

Ad D – afskaffelse af kvantitative lofter for parfume, kaffe og te:

Der er ingen punktafgift på parfume i Danmark og kun en beskeden afgift på te. Der kan ses bort fra disse varer. Det skønnes, at de provenumæssige konsekvenser ved en forhøjelse af loftet for indførsel af kaffe vil blive et tab på 10 mio. kr., heraf 5 mio. kr. fra moms og 5 mio. kr. fra kaffeafgift. Skønnet er forbundet med en vis usikkerhed.

Der kan ses bort fra de finansielle konsekvenser af Kommissionens forslag under punkt B, ikke mindst i lyset af at Danmark geografisk set er fjernt fra tredjelande. Af samme grund er de fleste rejser til Danmark fra tredjelande via fly, hvorved fx et loft for øl ikke har nogen betydning.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Ikke relevant.

Høring

Kommissionens oprindelige forslag har været sendt i høring med frist den 27. marts 2006 hos De samvirkende Købmænd, Handel, Transport og Serviceerhvervene, Dansk Handel og Service, Dansk Industri, Bryggeriforeningen og Tobaksindustrien. Derudover er der modtaget høringssvar fra Dansk Textil Union, Danmarks Rederiforening og Brancheforeningen for Kaffe og Te.

Kompromisforslaget imødekommer de væsentligste indsigelser og har derfor ikke været sendt i høring.

De samvirkende Købmænd (DSK) kan som udgangspunkt tiltræde Kommissionens forslag til et nyt rejsegodsdirektiv.

For så vidt angår de foreslåede ændringer om kvalitative lofter for øl, vin, parfume, kaffe og te finder DSK, at hovedparten af Kommissionens forslag stort set er ubetydeligt for såvel dansk detailhandel som danske forbrugere og den danske stat.

Det kvalitative loft på 16 liter for øl forekommer rimeligt og passende for ”eget forbrug” og en tilsvarende grænse for handel mellem den danske og tyske grænse vil blive hilst velkommen.

DSK er ligeledes tilfreds med en fortsat grænse for cigaretter og tobaksvarer. Det er nødvendigt med en relativ hård begrænsning på grund af det generelt høje afgiftsniveau på tobaksvarer i EU15.

Endelig finder DSK, at forhøjelsen for ”andre varer” fra 175 euro til 220 euro er uskadelig. Men den beløbsmæssige sontring mellem flyrejsende (500 euro) og andre rejseformer (220 euro) finder DSK skadelig for såvel dansk detailhandel som den danske statskasse. Det er DSK’s opfattelse, at denne sontring vil betyde

en helt unødvendig og stor stigning i den private import af udsalgsvarer fra eksempelvis Fjernøsten, USA og De Kanariske Øer, hvortil danskerne rejser meget. DSK vurderer, at der tillige vil være en øget risiko for indførsel af kopivarer. DSK anbefaler derfor, at Danmark kun accepterer forslaget om en generel forhøjelse fra 175 euro til 220 euro.

Dansk Textil Union (DTU) er stærkt bekymret over den foreslåede beløbsmæssige sondring mellem flyrejsende og andre rejseformer, som DTU finder skadelig for de danske tøj- og skobutikker samt den danske statskasse. DTU's opfattelse, at denne sondring vil betyde en helt unødvendig og stor stigning i den private import af tøj og sko fra Fjernøsten, USA og De Kanariske Øer. Allerede i dag er tøj ifølge regeringens grænsehandelsundersøgelse en af de varegrupper, der grænsehandles mest.

DTU frygter ligeledes, at importen af ulovlige kopivarer vil stige.

DTU anbefaler derfor, at Danmark alene accepterer en generel forhøjelse fra 175 euro til 220 euro.

Forslaget har ikke givet **Dansk Industri** anledning til at afgive bemærkninger.

Bryggeriforeningen støtter forslaget, herunder at der indføres et loft på 16 liter øl.

Tobaksindustrien har afgivet bemærkninger til den del af forslaget, der vedrører muligheden for at indføre lavere mængdebegrænsninger end dem, der gælder i dag for tobaksvarer. I forslaget får medlemsstaterne en valgmulighed mellem de gældende grænser og nye lavere grænser. Eksempelvis for cigaretter kan der fastsættes en grænse på enten 200 stk. (som i dag) eller på 40 stk.

Ved fastsættelse af mængdebegrænsningerne kan medlemsstaterne skelne mellem rejsende pr. fly og rejsende på andre måder, det vil i praksis sige ad landjorden og med færger. Medlemsstaterne kan nemlig vælge kun at lade den lave grænse gælde for andre end flyrejsende.

Tobaksindustrien undrer sig over, at der overhovedet lægges op til ændringer i de mængder, der afgifts- og momsfrat kan medtages fra tredjelande. Det hedder nemlig i direktivets indledning pkt. (5): "Det er Kommissionens erfaring, at mængderne for tobaksvarer og alkoholholdige drikkevarer generelt har vist sig at være passende og derfor bør opretholdes". Tobaksindustriens erfaring er helt på linje med Kommissionens erfaring. Tobaksindustrien finder derfor, at en ændring af mængdebegrænsningerne forekommer helt overflødig.

Hertil kommer, at de påtænkte ændringer vil være helt uden virkning på totalforbruget af tobak. Det fremgår af forslaget, at de lavere grænser for tobaksvarer alene er foranlediget af WHO's rammekonvention om tobakskontrol, der anbefa-

ler et forbud mod eller en begrænsning af muligheden for at indføre told- og afgiftsfrie tobaksvarer. Der henvises i direktivet også til EF-traktaten og behovet for at sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau.

Det er imidlertid Tobaksindustriens opfattelse, at medlemslandenes mulighed for at fastsætte de lavere grænser, som direktivet lægger op til, ikke vil have nogen indflydelse på det samlede forbrug af tobaksvarer, og direktivet vil derfor heller ikke have nogen sundhedsmæssig betydning. Det er kun en meget lille del af de tobaksvarer, der konsumeres i EU-landene i dag, der indføres fra tredjelande. Såfremt den indførsel begrænses, vil tobaksvarerne blot blive indkøbt indenfor EU.

Der sker betydelig handel over grænserne indenfor EU, hvor store afgiftsforskelle landene imellem ofte gør det attraktivt for rejsende at medbringe tobaksvarer. De gældende regler gør det som bekendt muligt at medbringe ganske store mængder tobaksvarer på rejser indenfor EU. Tobaksindustriens problem i relation til indførsel af tobaksvarer i forbindelse med rejser er derfor ikke indførslen fra tredjelande, men den konkurrenceforvridning, der følger af, at der ikke sker en egentlig harmonisering af afgiftsniveauet for tobak indenfor EU.

Tobaksindustrien undrer sig over, at det i Kommissionens redegørelse for baggrunden for direktivudkastet under pkt. 2) hedder, at "Høring af interesserede parter er ikke relevant i forbindelse med dette forslag. Ud over de rejsende er de vigtigste interesserede parter medlemsstaterne, som har udtrykt ønske om en modernisering af direktivet". Ligeledes har Kommissionen under samme punkt konkluderet, at "Det er ikke relevant at foretage en konsekvensanalyse, da dette forslag kun drejer sig om tilpasning af eksisterende regler og ikke indførelse af en ny afgiftsordning".

Tobaksindustrien mener, at Kommissionen lader til helt at overse, at såfremt medlemsstaterne indfører de laveste mængdebegrænsninger for tobaksvarer, som direktivet lægger op til, vil der ifølge tobaksindustrien blive tale om voldsomme konsekvenser for de mange virksomheder, hvis forretningsgrundlag hviler på handel med afgiftsfrie tobaksvarer fra tredjelande. Der er således en række flyselskaber, charterselskaber og færgeruter her i landet og i EU i øvrigt, hvis drift forudsætter, at de rejsende i et vist omfang handler afgiftsfrit. Tobaksindustrien mener, at hvis denne handel fjernes, hvilket i realiteten vil være en konsekvens af at indføre de nye lave mængdebegrænsninger, vil disse virksomheders indtægtsgrundlag blive kraftigt reduceret, og hele konkurrencesituationen i dele af rejsebranchen vil forrykkes. Hertil kommer, at forbrugerne vil skulle indstille sig på at betale meget højere priser end i dag for selve transportydelsen/rejsen. Tobaksindustrien finder, at dette i sig selv bør give anledning til en nøje genovervejelse af direktivforslaget.

Medlemslandene kan ifølge direktivet vælge en af de tre typer begrænsninger for indførsel af tobak, som direktivet beskriver: 1) de nuværende grænser, 2) de nye lave grænser eller 3) en kombination af 1) og 2), hvor de højeste grænser kun an-

vendes for flyrejsende. Med andre ord bliver der formentlig et kludetæppe af mængdebegrænsninger indenfor EU. Efter Tobaksindustriens opfattelse stemmer denne fleksibilitet for medlemsstaterne dårligt overens med det behov, der er for, at borgerne har enkle og klare regler at rette sig efter. Hvis de hidtidige harmoniserede grænser afløses af det foreliggende direktivudkast, øges risikoen for, at borgerne misforstår eller kommer i vildrede om reglerne og derfor overtræder dem.

Det antydes i direktivet, at det også er bekymringen for det lavere prisniveau i EU's nye nabolande som f.eks. Rusland, Ukraine og Belarus, der er baggrunden for at fastsætte meget lave grænser for, hvor mange tobaksvarer, der kan medbringes fra tredjelande. I så fald er det mængden af tobaksvarer, der kan indføres via landjorden/søvejen, der skal begrænses. Som direktivet er udformet, vil medlemsstaterne imidlertid kunne vælge at anvende de laveste mængdebegrænsninger på alle rejsende uanset rejseform. Det finder Tobaksindustrien unødigt vidtgående for at dæmme op for en mulig import fra de nye nabolande.

Det er således Tobaksindustriens opfattelse, at det udkast til direktiv, der foreligger, lægger op til overflødige ændringer i de gældende, velfungerende begrænsninger i de mængder af tobaksvarer, der kan indføres fra tredjelande. Ændringerne vil efter Tobaksindustriens vurdering ikke have nogen som helst betydning for tobaksforbruget i EU.

Hertil kommer, at ændringerne, som direktivet lægger op til, ifølge tobaksindustrien vil have særdeles negative følger for en række virksomheder, der har handel med afgiftsfrie tobaksvarer som et vigtigt led i deres forretningsgrundlag. Endelig finder tobaksindustrien, at direktivet er endnu et eksempel på, at selv om EU skulle arbejde for harmonisering, går udviklingen i retning mod udviklede nationale regler.

Frem for på denne måde at begrænse indførslen af tobaksvarer fra tredjelande burde EU efter Tobaksindustriens opfattelse i langt højere grad øge indsatsen for at begrænse organiseret indsmugling af forfalskede cigaretter, et problem der er voldsomt stigende og af meget stor økonomisk betydning for såvel tobaksvirksomhederne som EU's medlemsstater.

Danmarks Rederiforening har udtalt, at Kommissionen ønsker at modernisere rejsegodsdirektivet og derfor har fremlagt ovennævnte forslag i februar d.å. I forklaringen til forslaget nævnes, at det ikke berører andre end rejsende og medlemslande, hvorfor det ikke har været genstand for nogen form for konsultation forud for fremlæggelsen. Danmarks Rederiforening finder, at Kommissionen hermed fuldstændig overser, at forslaget indeholder klare konkurrenceforvridende elementer, som vil tilgodese flyruter frem for passagerskibruter.

Det konkrete problem i direktivforslaget er bestemmelserne i art. 8 og 9, hvor der indføres betydeligt højere monetære grænser for rejsendes indførsel af varer, når de ankommer til EU med fly, mens grænsen kun justeres en anelse op for rejsen-

de, der ankommer med passagerskib. Hertil kommer endda, at parfumekvoten samtidig afskaffes.

Danmarks Rederiforenings medlem DFDS A/S transporterer mere end 800.000 passagerer om året på ruten Oslo-København. På denne rute er der direkte konkurrence med flyselskaber, og den i direktivforslaget anførte argumentation om, at det er lettere for de rejsende at foretage hyppige rundrejser ad søvejen kan ikke siges at gælde her, da en rundrejse varer 40 timer.

Danmarks Rederiforening har i deres udtalelse vedlagt en udtalelse fra den europæiske rederiforening ESCA, og har samtidig anmodet om et møde med skatteministeriet.

Brancheforeningen for Kaffe og Te har ingen bemærkninger til forslaget.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (ECOFIN) den 7. november 2006.

Nærhedsnotat er sendt til Folketingets Europaudvalg den 16. marts 2006, grundnotat er sendt til Folketingets Europaudvalg den 27. marts 2006, og revideret grundnotat er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 11. maj 2006.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side støttes en ajourføring og modernisering af rejsegodsdirektivet.

Danmark arbejder for, at beløbsgrænsen for indførelse af varer højst hæves til et niveau omkring 350 euro. Danmark er endvidere forbeholden over for en sondring mellem transportformer.

Danmark arbejder for at sikre ensartede regler for alle medlemslande men vil i sidste ende ikke blokere for særordninger til enkelte medlemslande, såfremt der herved kan opnås enighed om forslaget.

Andre landes holdninger

Et flertal af medlemslandene støtter formandskabets kompromisforslag og kan endvidere acceptere, at beløbsgrænsen for indførelse af varer hæves til 350 euro. En medlemsstat ønsker dog en højere beløbsgrænse.

Nogle medlemslande forventes at kunne støtte et forslag om sondring mellem flyrejsende og andre rejsende, men det er uvist hvor mange.

Dagsordenspunkt 7c: Momspakken

Bidrag følger hurtigst muligt

Dagsordenspunkt 7d: UK's foranstaltning til bekæmpelse af momssvig for visse elektroniske varer

Resumé

UK har anmodet om Rådets tilladelse til at indføre omvendt betalingspligt ved salg mellem virksomheder af visse elektroniske varer. Kommissionen har fremsat et forslag, som imødekommer UK's ønske. På det kommende ECOFIN-møde forventes en drøftelse af forslaget.

KOM(2006)555

Baggrund og indhold

I henhold til artikel 27, stk. 1, i 6. momsdirektiv kan Rådet give en medlemsstat tilladelse til at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i direktivet for at forenkle afgiftsopkrævningen eller for at undgå visse former for svig eller unddragelse for veldefinerede varegrupper eller brancher.

UK har i et brev til Kommissionen af 10. februar 2006 anført, at der inden for UK's brancher for salg af elektronik med relativt små, men dyre og let omsættelige varer, er en meget udbredt svig, der medfører store provenutab for statskassen. Der er tale om såkaldt "Missing Trader Intra-Community Fraud" (MTIC) (se boks 1). UK anfører, at der foregår en stor organiseret kriminalitet af denne type, og efter det seneste officielle skøn mistede UK i 2004/2005 momsindtægter på mellem 1,2 mia. GBP og 1,9 mia. GPB. Ifølge UK er svigen stigende.

Boks 1

Beskrivelse af missing trader-svig

Indenlandsk "missing trader"-svig kan beskrives således:

Virksomhed B køber varer fra virksomhed A. B sælger varerne videre til virksomhed C. B "forsvinder" inden afregning af salgsmoms med SKAT, og C er samtidig berettiget til at trække denne moms fra som købsmoms. Staten mister således den momsindtægt, som B skulle have indbetalt ved salget til C.

Grænseoverskridende "missing trader"-svig kan beskrives således:

Virksomhed A i medlemsstat I leverer varer til virksomhed B i medlemsstat II. Normalt beregner A salgsmoms og indbetaler denne til sin hjemstat, når han sælger varer, men ved salg mellem to virksomheder over grænserne er leverancen momsfritaget (0-sats) for A. B beregner momsen og burde i princippet indbetale denne til sin hjemstat, men da B er en momspligtig virksomhed, har B fradrag for sine momsudgifter på købet. B's moms går dermed i nul. B sælger herefter varerne videre til virksomhed C i indlandet. B udsteder på normal vis momsaktura men "forsvinder" før indbetaling af salgsmoms til SKAT. C er samtidig berettiget til at trække denne moms fra som købsmoms. Derefter leverer C varerne til A i medlemsstat I (intra-kommunitær leverance med 0-sats). Karrusellen kan herefter tage en tur til (hvis SKAT i medlemsstat II endnu ikke har "opdaget" virksomhed B).

Medlemsstat II mister således den momsindtægt, som B skulle have indbetalt ved salget til C.

UK anfører, at svigen specielt sker ved levering af følgende varer:

- Mobiltelefoner
- Elektroniske lagringsmedier til anvendelse sammen med computere eller mobiltelefoner eller andet elektrisk udstyr
- Elektronisk udstyr til lagring, behandling eller optagelse af elektroniske data så som:
 - Trådløst udstyr til e-mail, telefon, tekstbeskeder, web browsing og anden trådløs dataadgang
 - Håndholdte digitale musikafspillere såsom MP3-afspillere
 - Håndholdte digitale kameraer og videokameraer
 - Håndholdte digitale videoapparater og bærbare DVD-afspillere
 - Håndholdt eller bærbart positionsbestemmelsesudstyr til satellitnavigations-systemer
 - Håndholdte computere
 - Spillekonsoller med skærm eller af en type, der anvendes sammen med fjernsyn eller computer.

For at bekæmpe svigen ønsker UK at indføre omvendt betalingspligt ved handel af de ovennævnte varer mellem erhvervsdrivende. Det betyder, at det er køber, der gøres ansvarlig for at indbetale momsen i stedet for – som normalt – sælger. I realiteten vil det betyde, at den erhvervmæssige handel bliver momsfri og hele momsen beregnes og indbetales ved salg til de endelige forbrugere. Herved forhindres muligheden for at lave ”missing trader”-svig.

For at kunne følge varehandlen mellem erhvervsdrivende og have gode kontrolmuligheder til sikring af, at momsen betales i det sidste led, vil UK indføre et system, der forpligter de erhvervsdrivende til at indrapportere oplysninger om alle salg underlagt ordningen for omvendt betalingspligt.

Rapporteringskravene giver virksomhederne visse administrative byrder, og for at undgå, at mindre detailhandlere og virksomheder får øgede byrder, vil systemet med omvendt betalingspligt kun skulle anvendes ved salg på over 1.000 GPB.

Kommissionen har fremsat et forslag, som imødekommer UK's ønske om at indføre omvendt betalingspligt på ovennævnte varer.

Kommissionen vurderer, at ordningen faktisk vil eliminere MTIC-svig, og de foreslåede rapporteringskrav synes at sikre, at der ikke opstår en nævneværdig anden svigform (fx momsfrit salg til forbrugere). Kommissionen vurderer dog samtidig, at den foreslåede foranstaltning komplicerer forholdene for de erhvervsdrivende og dermed øger de administrative byrder.

Kommissionen mener, at ordningen er forholdsvis bred, da den dækker store dele af brancher for salg af elektronik. Men da ordningen trods alt er målrettet mod varehandel, hvor der er konstateret udbredt svig, og kun vedrører leverancer over 1.000 GBP, vurderer Kommissionen, at den ligger inden for rammerne af artikel 27 i 6. momsdirektiv.

Kommissionen bemærker, at andre medlemslande med tilsvarende svigproblemer antagelig vil søge om tilladelse til at bruge en tilsvarende ordning. For at kunne overvåge og vurdere udviklingen ønsker Kommissionen, at UK senest den 31. december 2008 indsender en rapport til Kommissionen med en samlet vurdering af, hvordan ordningen fungerer. Desuden tidsbegrænses tilladelsen til 31. december 2009.

Formandskabet havde lagt op til en drøftelse af sagen på ECOFIN-mødet den 7. november 2006. Sagen blev imidlertid taget af dagsordenen.

På det kommende ECOFIN-møde ventes en drøftelse af forslaget.

Hjemmelsgrundlag

Forslaget har hjemmel i EF-traktatens artikel 93 og 94. Forslaget skal vedtages med enstemmighed.

Nærhedsprincippet

Forslaget falder ind under Fællesskabets enekompetence.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have særlige statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have særlige samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Sagen sendes ikke i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (ECOFIN) den 7. november 2006.

Holdning*Dansk holdning*

Fra dansk side støttes forslaget, da ordningen forventes at kunne dæmme op for den svig, som er beskrevet af UK. Ordningen er rettet specifikt mod handel med varer, hvor der er konstateret svig, og den ligger derfor inden for rammerne af artikel 27 i 6. momsdirektiv.

Det er dansk opfattelse, at kontrolprocedurerne UK agter at tage i brug sammen med ordningen medfører lav risiko for, at svigen eksporteres fra UK til andre lande.

Andre landes holdninger

Hovedparten af medlemslande har udtrykt støtte til forslaget. Et enkelt medlemsland finder dog anvendelsesområdet for bredt og har udtrykt frygt for, at svigen vil blive eksporteret til andre lande, fordi svindlerne i stedet vil slå sig ned der. Endvidere tvivler landet på, at kontrollen i UK kan forhindre, at ubeskattede varer kommer i cirkulation i EU.

Dagsordenspunkt 7e: Bekæmpelse af skattesvig

Bidrag følger hurtigst muligt

Dagsordenspunkt 7f: **Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning**

Resumé

Adfærdskodeksgruppen for erhvervsbeskatning aflægger rapport om arbejdet i andet halvår 2006. Rapporten konkluderer, at EU-landene overholder aftalen i adfærdskodeksen om ikke at indføre skatteordninger, der kan skade andre lande. Gruppen godkender ændringer vedr. en maltesisk skatteordning, der var vurderet som skadelig. ECOFIN ventes at tage rapporten til efterretning.

Baggrund

Som del af EU's skattepakke indgik EU-landene i december 1997 en politisk aftale om, at et land ikke må have skadelige særordninger med nedsat beskatning på selskabsområdet med henblik på at tiltrække udenlandske investeringer. De nye EU-lande har tilsluttet sig denne aftale.

Adfærdskodeksen har kriterier for, hvornår en skatteordning anses som skadelig. Hovedprincippet er, at en ordning er skadelig, hvis den for det første medfører et betydeligt lavere effektivt beskatningsniveau, fx nulbeskatning, i forhold til de skatteregler, der normalt gælder i det pågældende land, og hvis den for det andet er isoleret fra landets egen økonomi. Den sidste betingelse er fx opfyldt, hvis ordningen kun medfører fordele for udenlandsk ejede virksomheder eller for transaktioner med udenlandske virksomheder.

EU-landene må ikke indføre nye ordninger i strid med kodeksen ("standstill"), og de skal ophæve eller ændre deres gældende skadelige ordninger, så de skadelige elementer fjernes ("rollback").

ECOFIN etablerede i 1998 en særlig adfærdskodeksgruppe til at overvåge, at kodeksen overholdes. Gruppen undersøgte omkring 270 skatteordninger og identificerede (ved flertalsbeslutninger) 66 ordninger, der blev anset i strid med kodeksen (40 ordninger i EU-lande og 26 i deres tilknyttede områder). Resultatet blev præsenteret for ECOFIN i november 1999. ECOFIN aftalte i november 2000, at de skadelige skatteordninger som hovedregel skal afvikles inden udløbet af 2005. Rådet kan dog godkende, at selskaber omfattet af en skadelig ordning, der skal afvikles, forbliver under ordningen i en periode efter afviklingen.

Som led i gennemførelsen af skattepakken godkendte ECOFIN den 3. juni 2003 en rapport fra adfærdskodeksgruppen om gennemført eller planlagt afvikling af de skadelige ordninger. Rådet godkendte, at ændringerne – som beskrevet i rapporten – var tilstrækkelige til, at de undersøgte ordninger ikke længere var i strid med kodeksen. Rådet gav desuden tilladelse til tidsbegrænsede forlængelser af flere ordninger efter 2005.

Den 13. oktober 2003 godkendte Rådet en rapport fra arbejdsgruppen for udvidelse af EU (skatteeksperterne) med en liste over 30 ordninger i tiltrædelses-

landene, som var i strid med adfærdskodeksen. Rådet opnåede enighed om, at den gennemførte eller planlagte afvikling af ordningerne var passende i 27 tilfælde.

ECOFIN har pålagt gruppen at fortsætte arbejdet med at overvåge, at EU-landene overholder aftalen om ”rollback” og pligten til ”standstill”. Gruppen rapporterer løbende til Rådet, hvilket igen forventes at ske på ECOFIN den 28. november 2006.

Indhold

Adfærdskodeksgruppen aflægger rapport til ECOFIN om arbejdet i andet halvår 2006 med at overvåge ”rollback” og overholdelse af pligten til ”standstill”.

Rapporten indeholder følgende elementer:

Rollback

EU-landene har bekræftet, at de afvikler skadelige ordninger i overensstemmelse med, hvad ECOFIN godkendte den 3. juni 2003.

Gruppen har desuden undersøgt afviklingen af følgende ordninger, som tidligere er vurderet som skadelige:

- Malta: International Trading Companies (selskaber med international handel) (ML 4),
- Malta: Dividends from (other) Maltese Companies with Foreign Income (udbytte fra (andre) maltesiske selskaber med udenlandsk indkomst) (ML 5).

Malta har oplyst, at ordningen ML 4 ophæves fra 1. januar 2007, således at der ikke kan optages nye selskaber i denne ordning.

Malta har fremlagt forslag til ændring af ordningen ML 5. Forslaget vil medføre en kompliceret selskabsbeskatning: Først opkræver Malta selskabsskat af overskuddet i et maltesisk selskab. Når selskabet udlodder udbytte til dets aktionærer, vil Malta give aktionærerne en skattegodtgørelse på hele eller en del af den betalte skat for at imødegå økonomisk dobbeltbeskatning som følge af eventuel beskatning af udbyttet hos aktionærerne. Ordningen vil medføre en effektiv maltesisk selskabsbeskatning på højst 10 pct. Ordningen vil gælde, uanset om overskuddet hidrører fra Malta eller fra udlandet, og uanset om udbyttet udloddes til et andet selskab hjemmehørende i Malta eller i udlandet. Ordningen er dermed generel og derfor ikke i strid med adfærdskodeksen.

UK har fremlagt yderligere information om fremskridt med rollback af ordninger på Kanaløerne og Isle of Man. Adfærdskodeksgruppen havde spørgsmål til ændringerne af selskabsbeskatningen på Isle of Man. Gruppen vil arbejde videre med denne sag.

I forbindelse med ”rollback” skal ECOFIN tage stilling til anmodninger om tidsbegrænset forlængelse af ordninger, som skal afvikles, for så vidt angår de selskaber, som allerede er omfattet af ordningen.

Malta har anmodet om forlængelse af ordningerne ML 4 og ML 5. Forlængelsen skal kun vedrøre selskaber, som allerede er omfattet af ordningerne. Ordningerne anmodes forlænget frem til 31. december 2010.

Adfærdskodeksgruppen har indstillet til ECOFIN at godkende anmodningen.

Standstill

To EU-lande har oplyst, at de har indført nye skatteordninger, som kan være i strid med kodeksen:

- Polen: Ændringer af regler for specielle økonomiske zoner,
- Slovenien: Forlængelse af perioden for fremførsel af underskud,
- Slovenien: Skattelettelser ved investering i forskning og udvikling,
- Slovenien: Harmonisering med ændringer af fusionsdirektivet.

Gruppen konkluderede, at ingen af ordningerne kan anses i strid med kodeksen.

ECOFIN ventes at tage rapporten fra adfærdskodeksgruppen til efterretning og godkende forlængelserne vedrørende de maltesiske ordninger ML 4 og ML 5.

Hjemmelsgrundlag

Der er tale om en politisk aftale uden hjemmel i Traktaten.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Rapporten har ikke betydning for gældende dansk ret.

Statsfinansielle konsekvenser

Rapporten har ikke statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Rapporten har ikke samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Rapporten har ikke været sendt i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Aktuelt notat vedrørende tidligere rapporter er blevet forelagt Europaudvalget forud for ECOFIN-møder. Sagen om adfærdskodeksgruppens rapport vedrørende første halvår 2006 blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (ECOFIN) den 7. juni 2006.

Holdning*Dansk holdning*

Danmark er enig i rapporten og kan støtte, at ECOFIN tager rapporten til efterretning.

Danmark kan tiltræde, at Rådet godkender anmodningen om forlængelse af de to maltesiske ordninger, idet Rådet tidligere har godkendt tilsvarende anmodninger fra andre lande.

Andre landes holdninger

Andre lande ventes at være enige i rapporten. Et medlemsland har dog taget forbehold for godkendelse af ændringen af den maltesiske ordning ML 5 på grund af frygt for misbrug.

Dagsordenspunkt 7g: Fælles konsolideret selskabsskattebase i EU (CCCTB)

Resumé

På rådsmødet (ECOFIN) den 7. juni 2006 præsenterede Kommissionen en meddelelse om det hidtidige arbejde i arbejdsgruppen vedr. en fælles konsolideret selskabsskattebase og om de næste skridt i arbejdet. Som aftalt på dette møde forventes Kommissionen på rådsmødet (ECOFIN) den 28. november 2006 at give en status for arbejdet.

KOM(2006)157

Baggrund og indhold

På det uformelle ECOFIN-møde i 2004 blev det besluttet at nedsætte en teknisk arbejdsgruppe, der skal hjælpe Kommissionen med at udarbejde forslag til regler for en fælles konsolideret selskabsskattebase (Common Consolidated Corporate Tax Base (CCCTB)).

CCCTB er en af de modeller for harmonisering af selskabsbeskatningen i EU, som Kommissionen skitserede i sin selskabsskattemeddelelse fra 2001. Modellen vedrører harmonisering af selskabsskattebasen for koncerner med aktiviteter i flere medlemslande.

Hovedprincippet i modellen er, at selskaber/koncerner i EU får opgjort den skattepligtige selskabsindkomst i henhold til ét sæt fælles EU-regler. Indkomsten fordeles herefter mellem de berørte lande efter en fordelingsnøgle (baseret på fx koncernens omsætningsandele i de respektive lande). Det enkelte land beskatter så sin del af indkomsten med sin egen selskabsskattesats.

Det er således kun metoden til beregning af den skattepligtige indkomst, som bliver fælles. Hver medlemsstat vil fortsat kunne bestemme skattesatsen for den del af koncernens skattepligtige indkomst, som tilfalder den.

En harmoniseret skattebase og en fordelingsnøgle for det samlede overskud vurderes at reducere de administrative byrder for selskaber med grænseoverskridende investeringer inden for EU – og dermed medføre besparelser på rådgivning og administration. Ét sæt skatteregler vil også medføre, at det bliver lettere at gennemføre grænseoverskridende omstruktureringer, og det vil i stor udstrækning forhindre dobbeltbeskatning inden for EU.

En samlet opgørelse af selskabers overskud vil afskaffe problemer med hensyn til, hvorvidt der skal gives fradrag for udenlandske underskud. Et sådant fradrag ligger implicit i forslaget om én samlet opgørelse af overskud og underskud på EU-basis.

I det omfang samarbejdet omfatter alle EU-lande, vil fælles regler for skattebasen i teorien fjerne problemerne med ”transfer pricing” (interne afregningspriser mel-

lem koncernforbundne selskaber) inden for EU. Imidlertid vil tilsvarende skattekontrolmæssige problemer i stedet opstå vedrørende fordelingsnøglen, fordi selskaberne vil ønske, at overskud fordeles til de lande, der har den laveste selskabsskattesats. Derved vil reglerne for fordelingen af det samlede overskud i stedet blive sat under pres.

Det er Kommissionens opfattelse, at etableringen af CCCTB er den eneste måde, man kan fjerne de skattemæssige barrierer for selskaber, der opererer i flere medlemslande. I den forbindelse har Kommissionen i en meddelelse forpligtet sig til at fremsætte et forslag til CCCTB i 2008. At dømme efter de hidtidige fremskridt i arbejdsgruppen er det en meget ambitiøs tidsfrist.

Kommissionen offentliggjorde den 5. april 2006 en meddelelse om det hidtidige arbejde i arbejdsgruppen og om de næste skridt i arbejdet [KOM(2006)157]. Meddelelsen berørte også forskellige overordnede aspekter i relation til CCCTB, bl.a. sammenhængen mellem internationale regnskabsstandarder og CCCTB, om det skal være obligatorisk eller frivilligt for selskaberne at anvende reglerne, og om den fælles selskabsskattebase skal opgøres på konsolideret niveau (koncernniveau).

Kommissionen præsenterede meddelelsen på ECOFIN-mødet den 7. juni 2006 og det blev da aftalt, at Kommissionen skulle give en ny status for arbejdet ved udgangen af året.

På ECOFIN-mødet den 28. november 2006 forventes Kommissionen således at give en mundtlig status for arbejdet med CCCTB. Det forventes, at Kommissionen fortrinsvis vil redegøre for arbejdet det seneste halve år, og redegørelsen forventes ikke at afsløre væsentlige fremskridt i arbejdet.

Der forventes ingen diskussion af den tekniske udformning af reglerne – heller ikke på et mere overordnet plan.

Hjemmelsgrundlag

Et eventuelt forslag om CCCTB vil have hjemmel i EF-traktatens artikel 94 (vedtagelse med enstemmighed).

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har udtalt sig positivt om Kommissionens bestræbelser på at skabe regler for en fælles selskabsskattebase, jf. Parlamentets betænkning om beskatning af virksomheder i Den Europæiske Union: et fælles konsolideret selskabsbeskatningsgrundlag (2005/2120 (INI)).

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

På nuværende tidspunkt er det vanskeligt at vurdere, hvilke provenumæssige konsekvenser det vil få for Danmark at deltage i CCCTB.

Danmark begrænsede i 2005 mulighederne for – via reglerne om international sambeskatning – at udnytte underskud i udenlandske selskaber i og uden for EU. (Provenuet herved var 2 mia. kr., som blev brugt til at nedsætte selskabsskattesatsen med 2 procentpoint). Deltagelse i CCCTB kan imidlertid indebære, at international sambeskatning genindføres på EU-niveau, og at danske selskaber igen vil kunne udnytte underskud i selskaber i EU. Provenutabet for Danmark vil afhænge af udnyttelsen af underskuddene.

Hertil kommer, at den præcise – og endnu uafklarede – afgrænsning af grundlaget (skattemæssige afskrivninger, fradragsregler i øvrigt, håndtering af finansiel indkomst og kapitalgevinster mv.) kan have stor betydning for provenuvirkningerne.

Der er således en vis risiko for, at deltagelse i CCCTB vil indebære et provenutab for Danmark, men de samlede konsekvenser vil afhænge af den konkrete model for basen.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Da der ikke foreligger et færdigt forslag, kan de samfundsmæssige konsekvenser ikke opgøres præcist, men i det omfang en fælles konsolideret selskabsskattebase mindsker de administrative byrder, vil der isoleret set være samfundsøkonomiske gevinster i forhold til virksomhederne.

Det er ikke på det foreliggende grundlag muligt at afgøre, om forslaget vil kunne give anledning til en samlet effektivitetsgevinst for landene som helhed og for de enkelte lande, hvilket forudsætter, at der også tages højde for provenuvirkninger og administrative byrder i skatteforvaltningen.

Høring

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (ECOFIN) den 7. juni 2006.

Holdning*Dansk holdning*

Danmark er positiv over for drøftelser om fælles regler for selskabsskattebasen. Danmarks endelige stillingtagen vil dog afhænge af det konkrete forslag fra Kommissionen og løsningen på de væsentlige udeståender.

Andre landes holdninger

Der er store uenigheder mellem medlemslandene om, hvordan selve opgørelsen af en fælles konsolideret selskabsskattebase skal konstrueres.

Medlemslandene er på nuværende tidspunkt delt i tre grupper. En mindre gruppe presser hårdt på for fremskridt i projektet. En lidt større gruppe har store reservationer mod projektet, og de resterende medlemslande er positive overfor at fortsætte undersøgelse af mulighederne for en fælles konsolideret selskabsskattebase og afventer konkrete forslag.

Dagsordenspunkt 8: Rådets beslutning om EU's egne indtægter

Resume

Kommissionens forslag til Rådsbeslutning om EU's egne indtægter udgør en væsentlig del af udmøntningen af aftalen om de finansielle rammer for EU's budget for 2007-2013, som blev indgået på Det Europæiske Råds møde den 15.-16. december 2005. Hovedændringerne i forhold til i dag vedrører rabatordninger, men der foreslås også en række ændringer af mere teknisk karakter. Fra dansk side støttes aftalen fra Det Europæiske Råd i december 2005. I det omfang rabatordningers konkrete udformning bliver genstand for fortolkning lægges fra dansk side stor vægt på, at rabatordninger begrænses mest mulig.

KOM(2006)99

Baggrund

Kommissionen fremlagde i juli 2004 sit samlede udspil til EU's flerårige finansielle rammer, de såkaldte finansielle perspektiver, for 2007-13, herunder også forslag til rådsbeslutning om EUs egne indtægter. Som opfølgning på aftalen på Det Europæiske Råd den 15.-16. december 2005 har Kommissionen fremlagt et nyt forslag. Forslaget udgør således en udmøntning af de omlægnings som blev aftalt på Det Europæiske Råd samt en række justeringer af mere teknisk karakter.

Formål og indhold

Der foreslås justeringer som følge af aftalen på Det Europæiske Råd den 15.-16. december 2005 samt en række ændringer af mere teknisk karakter.

Justeringer som følge af Det Europæiske Råds aftale af 15.-16. december 2005:

EU's indtægtssystem bevares grundlæggende uændret, hvilket betyder, at indtægter betalt som andel af medlemslandenes bruttonationalindkomst (BNI) fortsat vil udgøre den største indtægtskilde. Hertil kommer indtægter betalt som andel af medlemslandenes momsgrundlag samt såkaldte traditionelle egne indtægter i form af told og afgifter.

Momsindtægten fastsættes fremover ved en fast rate på 0,3 pct. af medlemsstaternes kappede momsregningsgrundlag³¹. Raten på 0,3 pct. er fastsat ud fra, hvad raten i de seneste år har været i gennemsnit. Forslaget udgør en forenkling i forhold til det nuværende system, hvor raten beregnes årligt ud fra en kompliceret formel, som er koblet op på korrektionen til fordel for UK.

Korrektionen til fordel for UK (UK-rabatten) bevares, herunder også den 75 pct. rabat på finansieringen af UK-rabatten, som Tyskland, Holland, Sverige og Østrig fik ved aftalen om de finansielle perspektiver for 2000-2006. UK-rabatten modificeres imidlertid som opfølgning på EU's udvidelse. Konkret skal bruttobevingerne, som tilgår de 10 medlemslande som tiltrådte 1. maj 2004 samt bevillinger til kommende medlemslande, fraregnes ved fastsættelse af UK-rabatten. Dog sker

³¹ Det kappede momsregningsgrundlag refererer til det forhold, at momsgrundlaget er defineret til højst at måtte udgøre 50 pct. af BNI for hver enkelt medlemsstat.

der ikke korrektion for landbrugsbevillinger til de nye medlemslande, dvs. direkte støtte, udgifter til markedsordninger samt de landdistriktsmidler, der stammer fra garantisektionen. Den anførte korrektion indføres som anført i tabel 1.

Tabel 1	
Indfasning af korrektion af UK-rabatten	
Budgetteringsåret for korrektion af UK-rabatten	Korrektion af UK-rabatten for udvidelsesomkostninger, som defineret ovenfor
2007-2008	0%
2009	20%
2010	70%
2011 og frem	100%

Der foreslås samtidig et loft på 10,5 mia. euro (2004-priser) for, hvor stor den samlede modifikation af UK-rabatten kan blive i 2007-2013 ved korrektionen for udvidelsesomkostninger, jf. ovenfor. Loftet vil blive opjusteret i tilfælde af nye udvidelser af EU inden år 2013 – ud over Bulgarien og Rumænien. Loftet vurderes kun at kunne få en begrænset effekt.

Ved den forrige korrektion af Rådets beslutning om EU's egne indtægter i forbindelse med aftalen om de finansielle perspektiver for 2000-2006 blev der ligeledes indført en mindre korrektion af UK-rabatten for at tage højde for EU's udvidelse. Denne korrektion foreslås nu at bortfalde efter 2013, idet den anses for at blive erstattet af den nu foreslåede mere omfattende korrektion. Konkret består den eksisterende korrektion i, at beregningsgrundlaget for UK-rabatten årligt korrigeres for de førtiltrædelsesudgifter, som tiltrædende lande modtog året før tiltrædelse.

Ved siden af UK-rabatten indføres to forskellige typer af bidrags-reduktioner for fire andre lande. Dette sker under henvisning til den såkaldte Fontainebleau-aftale fra 1984, som lå til grund for indførelsen af UK-rabatten, hvori det anføres, at intet medlemsland skal have ekstraordinære omkostninger sammenlignet med deres relative velstand. Den konkrete argumentation relateres til disse landes såkaldte nettostillinger i forhold til EU, dvs. et beregnet forhold mellem indbetalinger og udbetalinger til og fra EU.

For det første bliver Sverige og Holland i årene 2007-2013 tildelt en midlertidig reduktion af deres årlige BNI-bidrag på hhv. 150 mio. euro og 605 mio. euro. (i 2004-priser). Finansieringen heraf fordeles på alle medlemslande via BNI-bidraget, således at Sverige og Holland også selv bidrager. Disse BNI-reduktioner foreslås indføjet efter beregning af UK-rabatten således, at UK ikke får rabat på finansieringen af Sverige og Hollands BNI-reduktioner.

For det andet får fire lande i årene 2007-2013 en midlertidig reduktion af deres moms-bidragssats. I stedet for den normale sats på 0,3 pct. af det kappede momsgrundlag skal Sverige og Holland betale 0,1 pct., Tyskland 0,15 pct. og Østrig 0,225 pct. Finansieringen heraf sker via højere BNI-indtægter fordelt på alle lande. Momsreduktionerne beregnes dog før beregning af UK-rabatten, hvorved UK får rabat på finansieringen af de nedsatte moms-rater.

Endvidere indføres en reference til det review af både indtægts- og udgiftssiden som Kommissionen anmodes om at gennemføre i 2008/2009, herunder at Kommissionen om nødvendigt fremlægger passende forslag til ændringer.

Endelig foreslås, at Rådets beslutning om egne indtægter ved sin vedtagelse skal gælde med tilbagevirkende kraft fra 1. januar 2007. Denne bestemmelse skal ses i lyset af, at sidste ændring af beslutningen om egne indtægter tog ca. 3 år før vedtagelse og ratifikation var tilendebragt.

Øvrige forslag til justeringer og opdateringer:

Ud over ændringer som opfølgning på konklusionerne fra Det Europæiske Råd i december 2005 foreslår Kommissionen en række mindre ændringer.

Distinktionen mellem landbrugsafgifter og toldafgifter ophæves. Den materielle forskel er forsvundet efter implementering af lovgivning som opfølgning på GATT (WTO)-forhandlingerne under Uruguay-runden.

Der foreslås en opstramning af den eksisterende tekst således, at ændringer i den regnskabsmæssige opgørelse af bruttonationalproduktet (BNI) mere automatisk implementeres i Rådets beslutning om egne indtægter. Konkret foreslås, at Rådet ved enstemmighed ikke længere skal beslutte *om* ændringer i den regnskabsmæssige opgørelse af BNI (den nuværende metode i ENS95) skal implementeres i forordningen om egne indtægter, men derimod *hvornår* ændringer skal implementeres.

Ved skiftet fra regnskabsmæssig opgørelse af BNI fra det såkaldte ENS79 til ENS95 fremlagde Kommissionen i 2001 de som følge heraf teknisk ændrede helt overordnede udgiftslofter på hhv. 1,31 pct. af BNI for forpligtelsesbevillinger og 1,24 pct. af BNI for betalingsbevillinger. Disse indskrives nu direkte i beslutningen om egne indtægter. Det Europæiske Råds aftale i december 2005 anførte eksplicit, at disse lofter skal bevares uændret. Indskrivning af disse lofter i Rådets beslutning om egne indtægter erstatter lofterne som opgjort under ENS79 udgjorde 1,335 pct. af BNI for forpligtelser og 1,27 pct. af BNI for betalinger.

Efter kritik fra Revisionsretten er der endvidere indføjet en henvisning til, at Rådet skal vedtage de nødvendige regler til gennemførelse af beslutningen om egne indtægter og sikre inspektioner af midlernes opkrævning, jf. traktatens art. 279.

Endelig følges rådsbeslutningen af et forslag til opdatering af det dokument som rent beregningsteknisk opstiller metoden for beregning af UKs rabat. Beregningsmetoden justeres i overensstemmelse med ovenstående ændringer.

Hjemmelsgrundlag

Forslaget har hjemmel i traktaten artikel 269, hvorefter Rådet træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet, hvorefter Rådet henstiller til medlemsstaterne at vedtage forslaget i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Nærhedsprincippet

Da der er tale om forslag i relation til EU's budget, kan det kun behandles på EU-niveau, og det er derfor i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Der foreligger udtalelse fra Europa-Parlamentet dateret 23. juni 2006. Parlamentet kan tilslutte sig Kommissionens forslag, idet det foreslås, at review-klausulen ændres således, at det kommende review af de finansielle perspektiver i 2008/2009 *skal* indeholde forslag til et nyt indtægtssystem. Forslaget skal tage højde for den rapport, som Europa-Parlamentet forbereder i samarbejde med nationale parlamenter. Målet anføres at være et mere fair, enkelt og transparent system baseret på, at fællesskabet får reelle egne indtægter frem for nationale bidrag.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Rådets beslutning om egne indtægter udstikker reglerne for EU's finansiering og danner rammerne for Danmarks årlige bidrag til EU.

Forslagets konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet

De statsfinansielle konsekvenser af Rådets beslutning om EUs egne indtægter skal ses i sammenhæng med vedtagelsen af udgiftsrammerne for 2007-2013, samt hvordan den faktiske årlige budgettering og implementering af budgettet bliver.

Tages udgangspunkt i de aftalte udgiftsrammer for 2007-2013 samt at implementeringen i gennemsnitlig bliver den samme i 2007-2013 som budgetteret i 2006 opnås en gennemsnitlige merudgift på 0,7 mia. kr. Opgjort som andel af BNI vil det danske EU-bidrag være faldende. Det bemærkes, at der traditionelt er store udsving i implementeringsgraden af udgiftsrammerne i de enkelte år.

UK-rabatten vil på kort sigt stige, men vil i 2013 ende under 2006-niveauet som følge af den fuldt indfasede permanente korrektion af UK-rabatten. Beregning heraf under antagelse af *fuld udnyttelse af udgiftsrammerne* er vist i tabel 2 sammen med konsekvenserne af de midlertidige reduktioner af moms- og BNI-bidrag for Tyskland, Nederlandene, Sverige og Østrig.

Samlet set er der et stigende rabatvolumen i forhold til år 2006 men aftagende over perioden. Endvidere er udgangspunktet for den efterfølgende budgetperiode, at UK-rabatten – under normale forventninger til udnyttelsen af udgiftsrammen – vil være under niveauet i dag samtidig med at de øvrige rabatter udløber, idet de er defineret som specifikke for perioden 2007-2013 og ikke videre frem.

Bruttorabatter ved fuld udnyttelse af Det Europæiske Råds aftalte udgiftsrammer									
Mio. DKK (2004 – priser)	2006 Budget	2007 Loft	2008 Loft	2009 Loft	2010 Loft	2011 Loft	2012 Loft	2013 Loft	2007-13 Loft
UK	40.400	44.000	53.600	54.000	41.000	39.800	37.800	38.700	44.100
Holland		8.100	8.200	8.200	8.300	8.400	8.500	8.600	8.300
Sverige		3.000	3.100	3.100	3.100	3.200	3.200	3.300	3.100
Tyskland		10.800	11.000	11.200	11.500	11.700	12.000	12.300	11.500
Østrig		600	610	620	640	650	670	680	640
Samlede rabatter		66.400	76.400	77.100	64.600	63.700	62.200	63.400	67.700
DKs finansieringsandel	1.330	1.850	2.160	2.180	1.760	1.730	1.670	1.700	1.860

Anm: UK-rabatten er baseret på fuld udnyttelse af udgiftsrammen for 2007-2013. Det betyder, at UK-rabatten i 2007-13 reelt kan blive mindre. Beregning af UK-rabatten er behæftet med betydelig usikkerhed, idet det er påvirket af de aktuelle udbetalinger og fordelingen af disse på de enkelte lande. Beregningerne er baseret på historiske fordelinger og der er forsøgt taget højde for nyere forhold så som en potentiel WTO-aftale, som udfaser eksportrestituerer til landbrugsprodukter. Den anførte UK-rabat i 2006 er baseret på budgettet. Det er centralt at bemærke, at indfasningen af reduktionen i UK-rabatten starter med *effekt i 2009* og ikke for budgetåret 2009 med effekt året efter, ligesom UK-rabatten beregnes *før* BNI-reduktionerne til Sverige og Holland indregnes, jf. Kommissionens forslag. Der er en vis usikkerhed forbundet ved opgørelsen af moms-reduktionerne, idet de er baseret på fremskrivninger af medlemslandenes momsgrundlag.

Den administrative belastning ved den foreslåede omlægning af systemet for EUs indtægter vurderes at være omtrent uændret.

Høring

Kommissionens oprindelige meddelelse med forslag til de finansielle perspektiver, herunder også indtægtssiden, blev sendt i ekstern høring. Den konkrete udmøntning i Rådets forordning for EUs egne indtægter har ikke været sendt i høring.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg fik tilsendt opdateret grundnotat dateret 4. april 2006 på baggrund af Kommissionens reviderede forslag som opfølgning på det Europæiske Råd i december 2005. Udvalget fik ligeledes tilsendt samlenotatet forud for Ecofin den 7. juni, hvor sagen dog endte med at blive taget af dagsordenen. Endvidere har Rådets beslutning om egne indtægter indgået som delelement i de løbende drøftelser om EU's finansielle perspektiver for 2007-2013, som blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for GAERC den 12. juni 2005.

Dansk holdning

Fra dansk side står man ved indholdet af det kompromis, som blev indgået på Det Europæiske Råd i december 2005. Aftalen bør som udgangspunkt implementeres uændret i Rådets beslutning om egne indtægter. I det omfang de videre forhandlinger viser åbne fortolkningsspørgsmål vil man fra dansk side henholde sig til den

allerede klart fastsatte danske holdning ved forhandling om de finansielle perspektiver, dvs. begrænsning af rabatordninger mest mulig.

Det betyder konkret, at man fra dansk side vil lægge stor vægt på, at UK ikke får rabat på finansieringen af de nye rabatter til Holland, Tyskland, Sverige og Østrig. Dette spørgsmål blev ikke behandlet eksplicit i konklusionerne for Det Europæiske Råd i december 2005. Det må anses for mest rimeligt, at UK medfinansierer nye rabatter til andre lande. Kommissionens forslag medfører, at UK får rabat på de reducerede momsbidrag, men ikke på BNI-reduktionerne, der beregnes efter at UK-rabatten er fastlagt. Historisk set er UK-rabatten blevet korrigeret for fordele som opstår som følge af andre ændringer i indtægtssystemet (windfall gains). Tidligere har sådanne korrektioner af UK-rabatten imidlertid været eksplicit anført i Det Europæiske Råds konklusioner.

Fra dansk side kan støttes, at beslutningen om egne indtægter indeholder en revisionsklausul, som udformes i overensstemmelse med den generelle revisionsklausul som Det Europæiske Råd vedtog i december 2005 som omfattede både indtægts- og udgiftssiden.

Det støttes endvidere, at momsindtægten fremover fastsættes ved en fast rate på 0,3 pct. af medlemsstaternes kappede momsbergningsgrundlag³², som led i forenkling af det nuværende system, jf. aftalen ved Det Europæiske Råd i december 2005.

³² Det kappede momsbergningsgrundlag refererer til det forhold, at momsgrundlaget er defineret til højst at måtte udgøre 50 pct. af BNI for hver enkelt medlemsstat.